

Grey Scale #13

Part Code ST1316

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

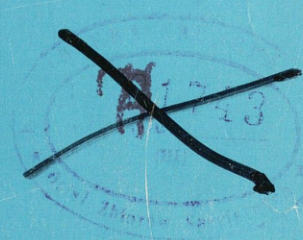
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

~~JAWNE~~
~~EGZEMPLARZ~~

Egz. nr.....

ASG WP wewn. 3823/84

INSTRUKCJA
PRACY NA MAPIE

49642

WARSZAWA 1984

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO**

IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

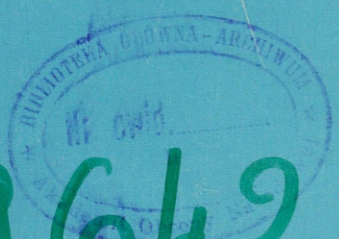
~~JAWNE
KOPIE~~

Egz. nr .....

ASG WP wewn. 3823/84

**INSTRUKCJA
PRACY NA MAPIE**

49642

WARSZAWA 1984

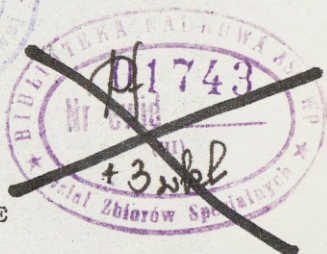
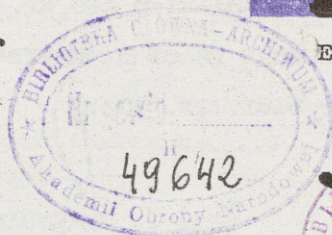
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE

ASG WP wewn. 3823/84

Egz.nr ... 1

INSTRUKCJA
PRACY NA MAPIE

*Prelektat - prot. 1 z dn. 2.01.97
dy-*

WARSZAWA

1984

Wprowadzam do użytku "INSTRUKCJĘ PRACY NA
MAPLE" - jako pomoc szkoleniową dla słuchaczy
i nauczycieli akademickich ASG WP. Jednocześnie
anuluje "INSTRUKCJĘ PRACY NA MAPLE" wydaną
w 1975 roku nr bibl. Pf. 173.

KOMENDANT
AKADEMII SZTAFU GENERALNEGO WP

gen. broni dr Józef KAMIŃSKI

SPIS TREŚCI

	Str.
1. PRZYGOTOWYWANIE MAPY I PRZYBORÓW DO PRACY .	5
1.1. Przygotowanie mapy	5
1.2. Przygotowanie przyborów	11
2. CHARAKTERYSTYKA UMOWNYCH ZNAKÓW TAKTYCZNYCH	12
2.1. Umowne znaki taktyczne	12
2.2. Opisywanie umownych znaków taktycznych	14
3. NANOSZENIE INFORMACJI NA MAPĘ	17
3.1. Zasady ogólne	17
3.2. Położenie oraz działanie wojsk włas- nych i nieprzyjaciela na rubieży sty- czności	18
3.3. Rozmieszczenie wojsk własnych i nie- przyjaciela w rejonach ześrodkowania .	19
3.4. Ugrupowanie wojsk w marszu	24
3.5. Nanoszenie informacji decyzyjnych	24
3.6. Nanoszenie informacji sytuacyjnych w dynamice działań	44
3.7. Uwypuklanie umownych znaków taktycz- nych	49
4. OPISYWANIE DOKUMENTÓW BOJOWYCH WYKONYWANYCH NA MAPIE	52

Z a ł ą c z n i k i:

1. Uzupełnienia do „Zbioru umownych znaków
taktycznych” 57
2. Podstawowe skróty w języku polskim i ro-
syjskim 65
3. Skorowidz map 1:500 000 i 1:1 000 000
4. Skorowidz map 1:200 000
5. Skorowidz map 1:25 000, 1:50 000,
1:100 000

1. PRZYGOTOWANIE MAPY I PRZYBORÓW DO PRACY

1.1. Przygotowanie mapy

Przygotowanie mapy do pracy obejmuje: wybór skali mapy i odpowiednich arkuszy; sklejenie i złożenie mapy oraz opisanie siatki współrzędnych; zapoznanie się z treścią topograficzną mapy i jej wypuklenie.

Wybór skali mapy i godela arkuszy zależy od rodzaju działań bojowych, szczebla dowodzenia i przeznaczenia mapy.

Mapę w skali 1:25 000 wykorzystuje się do dokładnego poznania ważnych obszarów terenu oraz opracowania dokumentów bojowych na niższych szczeblach, a zwłaszcza podczas prowadzenia działań bojowych w terenach zurbanizowanych.

Mapy w skali 1:50 000 używa się w zasadzie od szczebla plutonu do pułku. Jest ona również wykorzystywana do opracowania dokumentów bojowych na szczeblu dywizji, związanych z wykonywaniem szczególnych /cząstkowych/ zadań bojowych.

Mapa w skali 1:100 000 jest podstawową mapą, którą wykorzystuje się do opracowania dokumentów bojowych na taktycznych szczeblach dowodzenia i we wszystkich rodzajach działań bojowych. Jest ona również wykorzystywana do opracowania planu wykonania zadania bliższego armii.

Mapa w skali 1:200 000 jest przeznaczona do planowania przegrupowania wojsk armii i operacji armijnych. Jest ona również wykorzystywana w sztabie

frontu do planowania wykonania zadania bliższego frontu, a także do planowania i kierowania marszem na szczeblu związku taktycznego.

Mapa w skali 1:500 000 jest przeznaczona do planowania operacji frontowych.

Wybór godeł arkuszy map topograficznych o odpowiednich skalach odbywa się na podstawie skorowidzów map oraz znajomości systemu podziału arkusza mapy 1:1 000 000 na poszczególne arkusze i ich oznaczenia.

Zgodnie z tym systemem wszystkie arkusze mają swoją nomenklaturę /godło/, co ułatwia szybkie wyszukanie potrzebnego arkusza mapy w danej skali lub określonego terenu.

Za podstawę podziału na arkusze i godła map topograficznych wszystkich skal przyjęto podział i godło arkuszy mapy w skali 1:1 000 000. Zgodnie z tym podziałem obszar powierzchni Ziemi podzielono równoleżnikami na pasy, a południkami - na kolumny /słupy/. Powstałe w wyniku tego podziału czworoboki stanowią arkusze map w skali 1:1 000 000. Pasy oznaczono dużymi literami alfabetu łacińskiego a kolumny ponumerowano cyframi arabskimi. Ze względu na te oznaczenia, godło arkusza mapy w skali 1:1 000 000 składa się z litery oznaczającej pas oraz numeru kolumny, np. N-34 /rys. 1/.

Arkusz mapy w skali 1:1 000 000 podzielono na:

- cztery arkusze mapy w skali 1:500 000, które oznaczono dużymi literami alfabetu łacińskiego: A, B, C, D. Tak więc godło arkusza mapy w skali 1:500 000

składa się z godła arkusza mapy w skali 1:1 000 000 z dodaniem odpowiedniej litery, np. N-34-D /rys. 1/;

- trzydzieści sześć arkuszy mapy w skali 1:200 000, które ponumerowane cyframi rzymskimi od I do XXXVI. Tak więc godło arkusza mapy w skali 1:200 000 składa się z oznaczenia godła arkusza mapy w skali 1:1 000 000 i numeru arkusza mapy w skali 1:200 000, np. N-34-XXXI /rys. 1/;

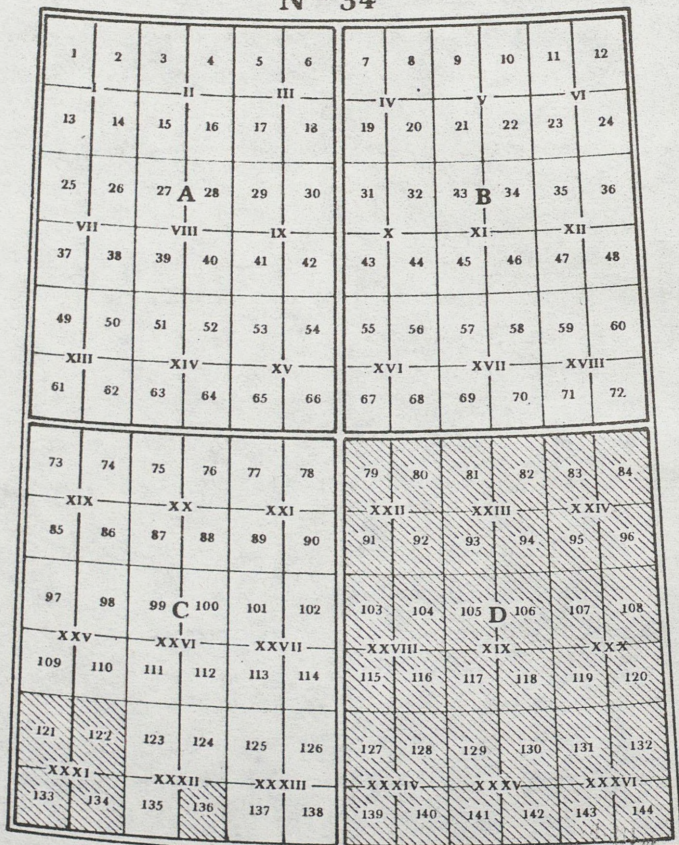
- sto czterdzieści cztery arkusze mapy w skali 1:100 000, które są oznaczone cyframi arabskimi od 1 do 144. Godło arkusza mapy w skali 1:100 000 z oznaczeniem odpowiedniego jej arkusza jest następująca: N-34-136 /rys. 1/.

Z kolei arkusz mapy w skali 1:100 000 podzielono na cztery arkusze mapy w skali 1:50 000, które oznaczono dużymi literami alfabetu łacińskiego A, B, C, D. W tym przypadku oznaczenie odpowiedniego arkusza mapy składa się z godła arkusza mapy w skali 1:100 000 i litery odpowiadającej danemu arkuszowi mapy w skali 1:50 000, np. N-34-136-A.

Każdy arkusz mapy w skali 1:50 000 podzielono z kolei na cztery arkusze mapy w skali 1:25 000, które oznaczono małymi literami alfabetu łacińskiego: a, b, c, d. Godło arkusza takiej mapy składa się z godła arkusza mapy w skali 1:50 000 z dodaniem litery wskazującej dany arkusz mapy w skali 1:25 000, np. N-34-136-B-b.

S k l e j a n i e m a p wymaga uprzedniego ułożenia poszczególnych arkuszy według godeł - siu-pami i pasami, a następnie obcięcia niepotrzebnych

N-34

Rys. 1. Systemowy podział arkusza mapy 1:1 000 000

na:

- 4 arkusze /ABCD/ w skali 1:500 000
- 36 arkuszy /I-XXXVI/ w skali 1:200 000
- 144 arkusze /1-144/ w skali 1:100 000

marginesów, zaznaczonych wcześniej ołówkiem. Obowiązuje zasada, że obcina się tylko wewnętrzne p r a w e i g ó r n e marginesy tych arkuszy, które będą naklejane na sąsiednie arkusze, oraz część marginesu tych arkuszy, na które będą naklejane obcięte arkusze.

Ten sposób obcinania dodatkowo wpływa na estetykę mapy oraz zapewnia wygodne złożenie jej do pracy.

Po obcięciu zbędnych marginesów skleja się kolejno poszczególne arkusze słupami, a następnie łączy się w całość tak, aby kontury znaków umownych lub linie siatki kilometrowej dokładnie pokrywały się.

Z ł o ż e n i e mapy ma na celu nadanie mapie odpowiedniego kształtu ułatwiającego posługiwanie się nią podczas pracy w pomieszczeniu /autobusie sztabowym/ lub w terenie. Podczas pracy w terenie mapę składa się w harmonijkę o rozmiarach mapnika lub torby polowej /format A-3 lub A-4/. Złożoną mapę do pracy w warunkach polowych można przymocowywać gumkami do sztywnej tektury /zeszytu o twardej okładce/, aby wygodniej było nanosić na nią informację o sytuacji.

O p i s y w a n i e siatki współrzędnych /kilometrowej/ wykonuje się na mapie wówczas, gdy po jej złożeniu są niewidoczne drukowane współrzędne. W takim przypadku dodatkowo oznacza się współrzędne siatki kilometrowej poza granicami pasa działania.

Z a p o z n a n i e s i ę z treścią topograficzną mapy polega na dokładnym zapoznaniu się - na

przewidywanym kierunku działań - z charakterem terenu, nazwami większych miejscowości oraz innymi istotnymi dla użytkownika elementami mapy.

U w y p u k l a n i e na mapie niektórych umownych znaków topograficznych znacznie ułatwia ich wyszukanie podczas przekazywania informacji.

Obiekty terenowe /rzeki, kanały, bagna itp./ niektóre umowne znaki topograficzne /mosty, tamy, osiedla itp./ i elementy rzeźby terenu /wąwozy, urwiska itp./ uwypukla się na mapie poprzez odpowiednie podkolorowanie, powiększenie znaku lub ich nazw oraz odpowiednie zakreskowanie obszaru objętego znakiem.

Kolorem niebieskim uwypukla się: rzeki, bagna, zatopiony obszar terenu, rejony zniszczeń i zawały powstałych wskutek uderzenia jądrowego nieprzyjaciela. Rzeźbę terenu uwypukla się kolorem brązowym, a miejscowości i mosty /wiadukty/ - czarnym.

Kolorem brązowym uwypukla się również powiększane nazwy i kontury ważnych miejscowości używanych podczas meldunków.

Rzeki i kanały oznaczone dwiema liniami uwypukla się lekkim podcieniem koryta, a rzeki oznaczane jedną linią - pogrubieniem ich znaku przez podcieniowanie. Mosty, przeprawy, tamy i urządzenia wodne uwypukla się powiększając ich znaki i opisy.

Bagna uwypukla się kreskami równoległe do siatki współrzędnych. Zatopiony obszar terenu uwypukla się zamkniętą linią wzdłuż jego granicy oraz lekkim zakreskowaniem obszaru objętego znakiem. Obok znaku wskazuje się w metrach głębokość zatopienia.

1.2. Przygotowanie przyborów

Do pracy na mapie należy mieć większą liczbę za-
temperowanych ołówków o podstawowych kolorach /czer-
wonym, niebieskim, czarnym, brązowym i zielonym/.
Wykorzystuje się ołówki zwykle, pisaki, przybory
pisarskie i tusz. Ponadto stosuje się także kalko-
manię i różne stemple znaków taktycznych, skrótów
oraz napisów. Do opracowania dokumentów bojowych na-
leży mieć linijki dowódcy /LD-1 i LD-2/, linijki
zwykle, szablony i krzywki.

2. CHARAKTERYSTYKA UMOWNYCH ZNAKÓW TAKTYCZNYCH

2.1. Umowne znaki taktyczne

Do nanoszenia informacji na mapę o wojskach własnych i nieprzyjaciela stosuje się umowne znaki taktyczne obowiązujące w siłach zbrojnych PRL. Bez istotnych ważnych powodów nie wolno używać innych, dowolnych znaków.

Umowne znaki taktyczne dzieli się na punktowe, liniowe, konturowe i objaśniające.

Umowne znaki p u n k t o w e stosuje się do oznaczania pojedynczych środków ogniowych, sprzętu i obiektów, których nie można przedstawić w skali mapy, np.: czołg, działło, transporter opancerzony, radiostacja, punkt obserwacyjny, posterunek obserwacji skażeń, patrol rozpoznania i inne. Środek geometryczny tych znaków umownych wyznacza rzeczywiste ich położenie w terenie.

Umowne znaki l i n i o w e stosuje się do oznaczania rubieży, linii rozgraniczenia, kolumny itp., zachowują one swoją rzeczywistą długość /rysowane w skali mapy/.

Umowne znaki k o n t u r o w e są to takie, które przedstawiają w skali mapy określoną powierzchnię, np. rejon ześrodkowania, rejon obrony, rejon stanowisk artylerii.

Umowne znaki o b j a ś n i a j ą c e stosuje się do objaśnienia charakterystyki niektórych znaków konturowych, takich jak: rejony ześrodkowania artylerii i wojsk rakietowych; rejony stanowisk

startowych artylerii raketowej; rejonny ogni zmasowanych artylerii; rejonny desantów powietrznych; rejonny objęte działaniem grup specjalnych i rozpoznawczych; rejonny ześrodkowania środków przepławowych; węzły lotniskowe; rejonny rozmieszczenia tyłów.

W rejonach ześrodkowania pododdziałów, oddziałów, brygad i dywizji artylerii rysuje się ogólny znak tych środków, które znajdują się w danym rejonie. Natomiast w rejonach stanowisk ogniowych grup artylerii /PGA, DGA, AGA/ oraz da i dar umieszcza się połączone kreską dwa znaki umowne symbolizujące te środki, które znajdują się na SO.

W rejonach ześrodkowania wojsk pancernych znaków objaśniających można nie stosować.

Umowne znaki taktyczne rysuje się na mapie odpowiednimi kolorami. Informacje o wojskach własnych nanosi się kolorem (czerwonym, czarnym i brązowym), natomiast informacje o nieprzyjacieli - kolorem niebieskim.

K o l o r e m c z e r w o n y m oznacza się informacje dotyczące: piechoty, wojsk zmechanizowanych, pancernych, powietrznodesantowych, marynarki wojennej, lotnictwa, liniowych jednostek OTK i tyłów wszystkich rodzajów wojsk.

K o l o r e m c z a r n y m - artylerii, wojsk obrony przeciwlotniczej, inżynieryjnych, chemicznych, radiotechnicznych, łączności, drogowych i kolejowych, jednostek technicznych oraz działania operacyjnej grupy manewrowej /OGM^x/.

-----
x/ Na mapie decyzji szczebla nadrzędnego.

K o l o r e m   b r ą z o w y m   -   s i ły
obrony cywilnej, zakłady produkcyjne gospodarki
narodowej oraz drogi marszu.

Znaki umowne oznaczające rejony skażone środka-
mi biologicznymi zamalowuje się wewnątrz kolorem
brązowym. Na żółto zaś zamalowuje się rejony ska-
żeń środkami chemicznymi i posterunki wojsk chemi-
cznych.

2.2. Opisywanie umownych znaków taktycznych

Opisy /skrót/ znaków umownych odnoszące się do
wojsk własnych wykonuje się kolorem czarnym, a do
wojsk nieprzyjaciela - niebieskim. Opisy pojedyn-
czych znaków umownych umieszcza się przy znaku lub
w jego środku. Jeżeli opis nie mieści się w znaku,
wówczas należy wykonać przerwę w znaku ze strony
wschodniej, a u nieprzyjaciela - zachodniej i napi-
sać odpowiednią treść. Opisy odnoszące się do zbioru
znaków umieszcza się w środku znaków lub na ok.
2/3 jego głębokości.

Opisy i inne objaśnienia znaków umownych wyko-
nuje się pismem technicznym /pionowym lub pochyłym/
równoległe do poziomej linii siatki współrzędnych
lub dolnej /górnej/ ramki mapy.

Wielkość cyfr /liczb/ i liter, z których składa-
ją się skrót/ stosowane do objaśnienia znaków umow-
nych zależy od szczebla dowodzenia i skali mapy. W
dokumentach bojowych opracowywanych na mapach w
skali 1:50 000, 1:100 000 i 1:200 000 numeracja

/skrót/ nie powinna przekraczać dla kompanii /baterii/ - $1/5$ wysokości kwadratu współrzędnych, batalionu /dywizjonu/ - $1/4$, pułku - $1/3$, brygady - $2/5$, dywizji - $1/2$, korpusu - $3/4$, armii - wysokość kwadratu, frontu - $1,5$ wysokości kwadratu. Małe litery występujące przed cyframi /liczbami/ powinny być o $1/3$ mniejsze od cyfr /liczb/, a skróty zaczynające się od litery b, d, k - równe z cyframi, np. 1bp, 2da, 5kp. Skróty pisane wielkimi literami powinny być równe z liczbami /cyframi/. Wielkość dużych liter stosowanych w takich skrótach, jak: OZap, OPpnc, OInż itp. powinna być o $1/3$ większa od liter małych.

Szerokość liczb i liter nie powinna przekraczać $1/2$ ich wysokości. Wyjątek stanowi cyfra 1 i litery i, j, l.

Rozmiary opisów umieszczonych wewnątrz znaków /SD, urządzenia tyłowe, posterunki regulacji ruchu i inne/ zależą od wielkości tych znaków.

Znaki umowne opisujemy bez podawania nazwy ich wyższego szczebla organizacyjnego, np. 1kp /z pominięciem batalionu/. Natomiast do pododdziałów, oddziałów, związków taktycznych przydzielonych i wspierających, sąsiadów oraz własnych działających poza ugrupowaniem dopisuje się skrót wyższego szczebla organizacyjnego. Na przykład: 1da z 1pa przydzielony został do 1 bp - wówczas napis na mapie objaśniający znak umowny dywizjonu opisujemy połączonymi skrótami 1/1pa; 3bp z 3pz jest sąsiadem 1bp - wówczas napis objaśniający znak umowny sąsiada opisujemy skrótami 3/3pz; 1bp z 1pz wyzna-

czony został do działań desantowych - wówczas rejon ześrodkowania i desantowania batalionu oznaczamy skrótami 1/1pz. Wielkość cyfr powinna być jednakowa i z zasady określa się ją wielkością pierwszego członu skrótu.

Jeżeli w składzie zgrupowań występują wojska różnych państw, wówczas obok skrótu umieszczamy w nawiasie symbol właściwy dla nazwy danej armii /państwa/, na przykład: 92DZ Armii Radzieckiej - 92DZ /AR/, 30DPanc Czechosłowackiej Armii Ludowej - 30 DPanc /CZAL/, 2DZ Wojska Polskiego - 2DZ /WP/; 40DPanc Narodowej Armii Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej - 40DPanc /NAL NRD/ lub 1KA Belgii - 1KA /B/; 5KA Stanów Zjednoczonych - 5KA /A/; 1DPanc Republiki Federalnej Niemiec - 1DPanc /NZ/, 6D Wielkiej Brytanii - 6D /WB/; 5DZ Holandii - 5DZ /H/. Wysokość symboli umieszczonych w nawiasie nie powinna przekraczać $\frac{3}{4}$ wysokości skrótu występującego przed symbolem.

Na mapach /dokumentach bojowych/ wszelkie liczebności piszemy cyframi arabskimi. Cyfr rzymskich nie stosujemy. W datach podaje się kolejno: dzień, miesiąc oraz rok, oddzielając je kropkami. Przy określeniu czasu pisze się godzinę i minutę przed datą, oddzielając kropkami godziny od minut i daty, np. 14.35. 12.6 /w praktyce szkoleniowej można nie podawać roku/. Określając czas w odniesieniu do godziny "G", podaje się godziny i minuty przed lub po godzinie "G", np. G-0.07, G+3.45.

3. NANOSZENIE INFORMACJI NA MAPĘ

3.1. Zasady ogólne

Nanosząc informacje na mapę, należy unikać rysowania taktycznych znaków umownych i zamieszczania ich opisów na znakach i opisach topograficznych, szczególnie na znakach i opisach większych miejscowości, wzgórz, mostów itp.

Działanie wojsk własnych i nieprzyjaciela przedstawia się za pomocą znaków umownych o wyraźnej linii ciąglej. We wszystkich miejscach, w których linia ta może nakładać się na uprzednio narysowany znak lub jego opis, zachowuje się niezbędną przerwę.

Ocenę ugrupowania i przypuszczalny charakter działań nieprzyjaciela, zadania własne i sąsiadów oraz informacje dotyczące decyzji przedstawia się na mapie za pomocą linii przerywanych.

Długości kresek i przerw między nimi przyjmuje się w zależności od szczebla dowodzenia, np. planowany rejon rozmieszczenia związku taktycznego powinien być narysowany na mapie odpowiednio dłuższymi kreskami i przerwami między nimi od zaznaczonych rejonów oddziału /brygady/.

Długość kresek i przerw może być następująca:

- kp - 3-4 mm, przerwa 2 mm;
- bp - 5-6 mm, przerwa 3 mm;
- pułk - 10-12 mm, przerwa - 5 mm;
- dywizja - 14-15 mm, przerwa - 7 mm;
- armia - 25-30 mm, przerwa - 15 mm.

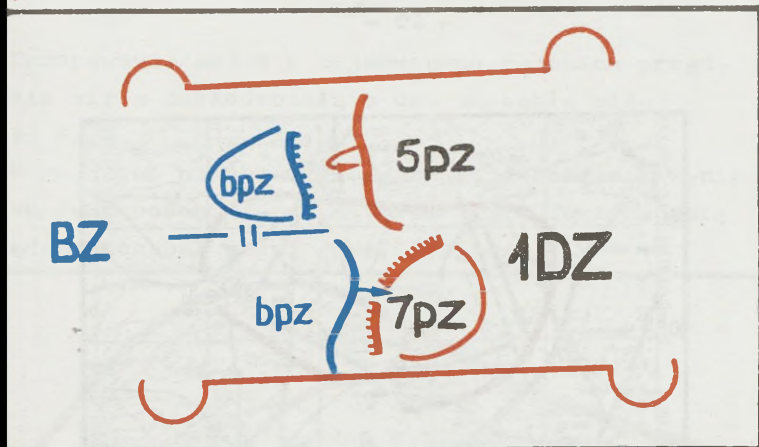
Znaki umowne rysuje się na mapie zgodnie z rzeczywistym położeniem w terenie oraz kierunkiem ich działania lub prowadzenia ognia. Wyjątek stanowią wyrzutnie raket, artyleria przeciwlotnicza, stanowiska dowódczo—obserwacyjne, punkty obserwacyjne, stacje radiolokacyjne, radiostacje i środki radiotechniczne, lotniska i lądowiska, punkty zbiórki wozów /pojazdów/ uszkodzonych, urządzenia służby zdrowia, których znaki rysuje się zawsze w kierunku północnym.

Treść informacji na mapie decyzji /planie/ przedstawia się za pomocą minimalnej liczby umownych znaków powiązanych z rzeźbą i obiektami /przedmiotami/ terenowymi.

3.2. Położenie oraz działanie wojsk własnych i nieprzyjaciela na rubieży styczności

Dane o położeniu i charakterze działań wojsk własnych i nieprzyjaciela na rubieży styczności przedstawia się za pomocą umownych znaków taktycznych /rys. 2/.

Zasada ta obowiązuje przy opracowywaniu takich dokumentów bojowych, jak: mapa z decyzją dowódcy, plany użycia rodzajów wojsk oraz innych, na których przedstawia się ogólny zarys położenia walczących stron.

2. Sposób przedstawiania położenia wojsk dywizji /brygady/ na rubieży styczności

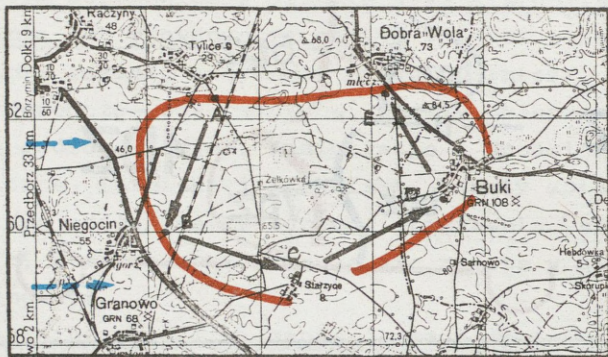
3.3. Rozmieszczenie wojsk własnych i nieprzyjaciela w rejonach ześrodkowania /wyjściowych, odpoczynków/

Rejony ześrodkowania wojsk własnych i nieprzyjaciela oznaczają się za pomocą zamkniętej linii, wytyczającej granicę rejonu. Grubość linii wytyczającej granicę rejonu armii nie powinna przekraczać 3 mm, dywizji - 2 mm, oddziału - 1 mm.

Zarys rejonu można początkowo zaznaczyć zwykłym ówkiem. Ułatwia to narysowanie granicy rejonu.

Rejony ześrodkowania wojsk własnych i nieprzyjaciela oznaczają się na mapie trzema punktami lub więcej.

Rys. 3. Sposób oznaczania rejonów zajmowanych przez wojska własne

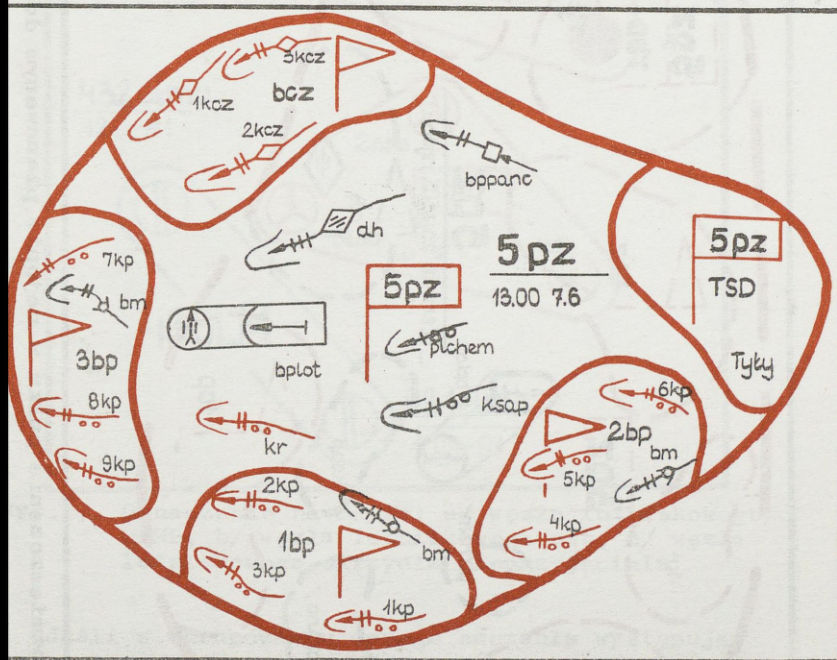

Rys. 4. Sposób rysowania rejonów zajmowanych przez wojska nieprzyjaciela

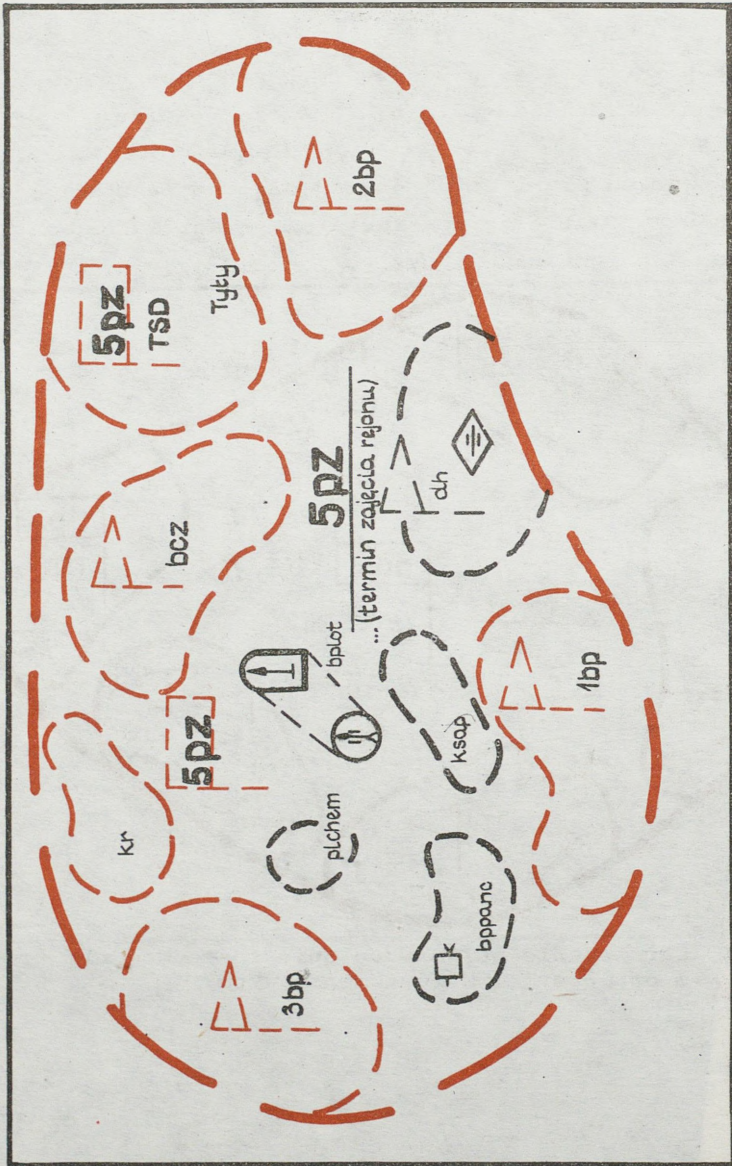

Ugrupowanie wojsk w zajmowanych rejonach przedstawia się z dokładnością o dwa szczeble niżej rys. 5/.

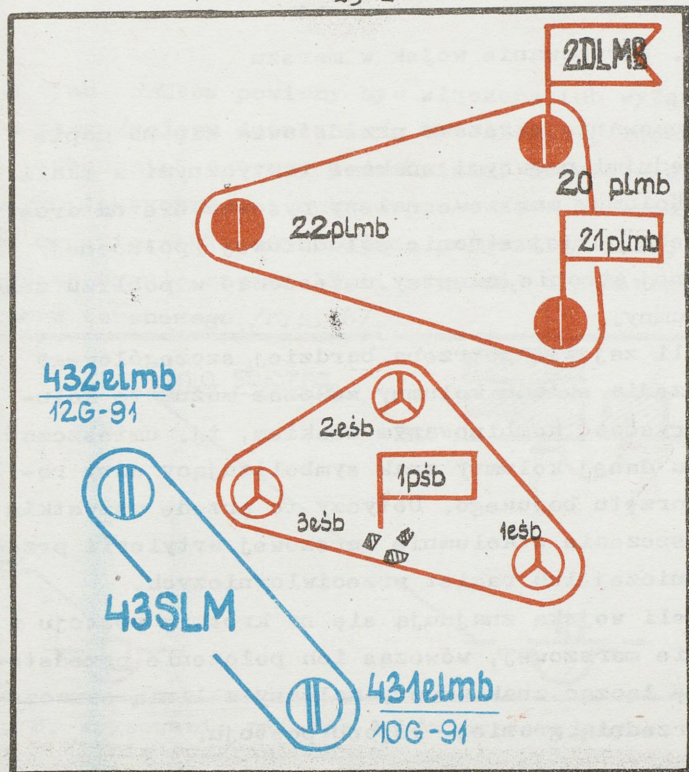
W rejonach planowanych do zajęcia rozmieszczenie wojsk /ugrupowanie/ przedstawia się z dokładnością jeden szczebel niżej /rys. 6/.

rys. 5. Ugrupowanie pułku w rejonie ześrodkowania z oznaczeniem kolumn marszowych

Rys. 6. Rozmieszczenie pułku w rejonie planowanym do zajęcia

Rys. 7. Oznaczenie na mapie: a/ węzła lotniskowego DLMB, b/ węzła lotniskowego pśb, c/ węzła lotniskowego skrzydła nieprzyjaciela

Jeśli w ugrupowaniu danego szczebla występują odwoły specjalne innego szczebla dowodzenia, wówczas do skrótowego opisu tego odwołu dopisuje się literę określającą jego przynależność /numerację/, np. oddział zaporowy /OZap/ dywizji nr 1 w ugrupowaniu pułku opisuje się skrótem OZap D-1; OPpanc frontu nr 2 w ugrupowaniu armii OPpanc F-2.

+

3.4. Ugrupowanie wojsk w marszu

Ugrupowanie marszowe przedstawia się na mapie odpowiednimi umownymi znakami taktycznymi w skali mapy. Kolumny marszowe należy rysować nie na drodze, lecz po jej stronie południowej /północnej/ lub innej stronie, a opisy umieszczać w pobliżu znaku kolumny.

Jeśli zajdzie potrzeba bardziej szczegółowego zaznaczenia składu kolumny wówczas można tę kolumnę narysować kombinowanym znakiem, tj. umieszczać w znaku danej kolumny znak symbolizujący dany rodzaj sprzętu bojowego. Dotyczy to przede wszystkim rozmieszczenia w kolumnie marszowej artylerii przeciwlotniczej lub rakiet przeciwlotniczych.

Jeżeli wojska znajdują się na krótkim postoju w kolumnie marszowej, wówczas ich położenie przedstawia się łącząc znak umowny kolumny z linią oznaczającą przednią granicę rejonu postoju.

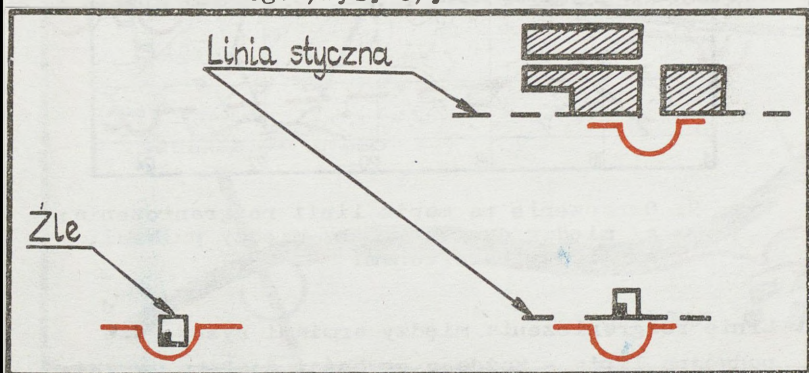
3.5. Nanoszenie informacji decyzyjnych

L i n i e r o z g r a n i c z e n i a pomiędzy pododdziałami, oddziałami, związkami taktycznymi i operacyjnymi rysuje się na mapie wzdłuż charakterystycznych obiektów terenowych przedstawionych na mapach topograficznych.

Przed narysowaniem linii rozgraniczenia należy odszukać na mapie punkty /rubieże/, według których linie te będą przebiegać. Następnie ustala się, któ-

+

re z tych punktów powinny być włączone lub wyłączone z pasa /rejonu działania/. Określenie „włącznie” lub „wyłącznie” dotyczy pododdziału, oddziału czy związku taktycznego i operacyjnego /ZO/ otrzymującego zadanie. Łuki oznaczające „włącznie” lub „wyłącznie” rysuje się na linii stycznej dla danego obiektu terenowego /rys. 8/.

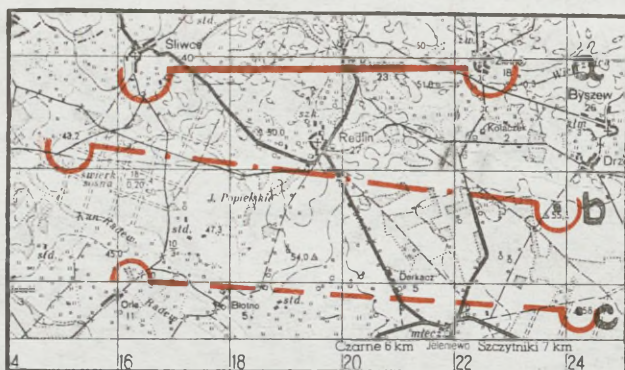
Rys. 8. Wrysowanie na mapę łuków oznaczających linie rozgraniczenia

Do kreślenia łuków należy wykorzystać odpowiednie wycięcie na linijce dowódcy zachowując proporcje wielkości tych łuków w zależności od szczebla dowodzenia /rys. 9/.

Linie rozgraniczenia wyznaczone wzdłuż rzek, kanałów lub rubieży terenowych /np. linie kolejowe, drogi itp./ należy rysować z uwzględnieniem ich konfiguracji /rys. 10/.

Grubość dywizyjnej, pułkowej i batalionowej linii rozgraniczenia nie powinna przekraczać 1,5 mm.

+

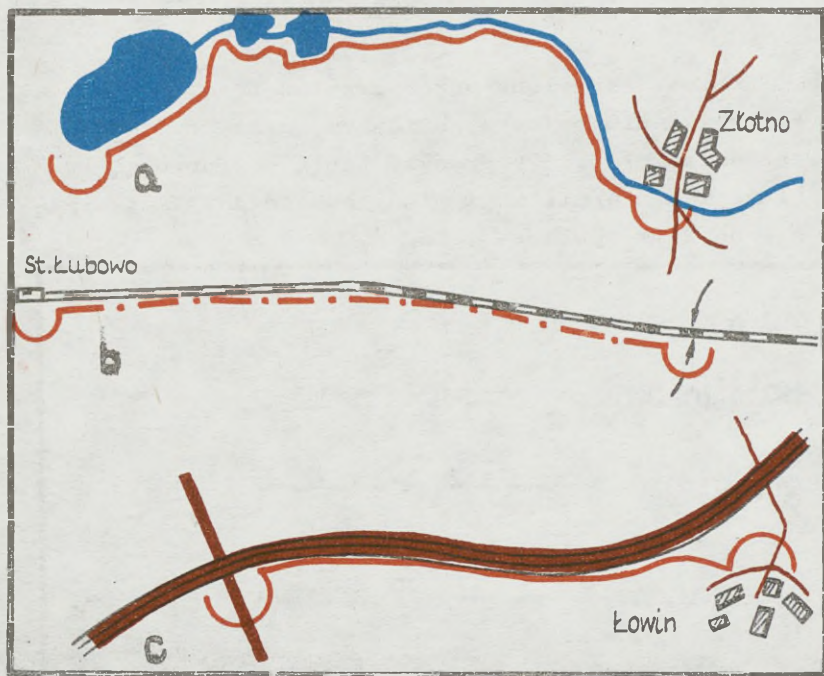
Rys. 9. Oznaczenie na mapie linii rozgraniczenia:
a/ między dywizjami, b/ między pułkami,
c/ między batalionami

Linie rozgraniczenia między armiami rysuje się podwójną linią - każda o grubości do 2 mm, przeswit - 1 mm.

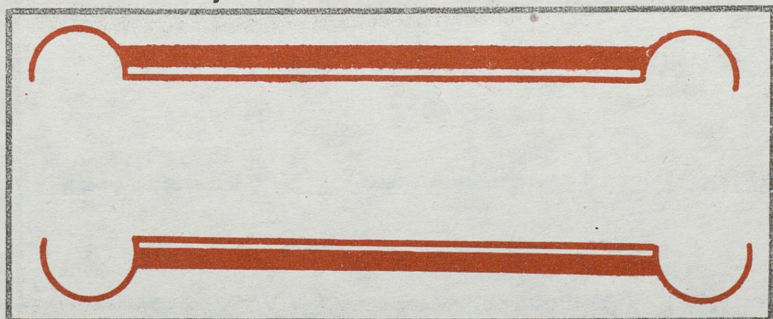
Linie rozgraniczenia między frontami rysuje się również podwójną linią, z tym że wewnętrzna linia łącząca łuki powinna mieć grubość do 1,5 mm, a zewnętrzna do 4 mm /rys. 11/.

Styki w ugrupowaniu nieprzyjaciela przedstawia się za pomocą znaków umownych w armiach państw NATO /rys. 12/.

R u b i e ż e z a d a ń, które wojska muszą opanować w zadaniu bojowym należy rysować tak, aby obejmowały one charakterystyczne obiekty terenowe znajdujące się na linii znaku.

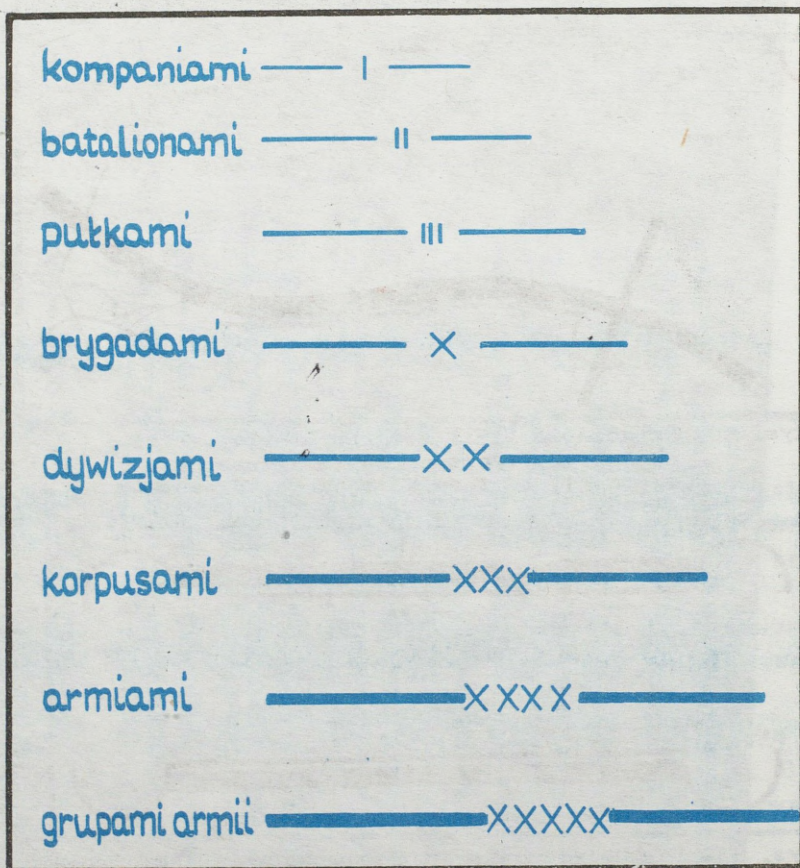

Rys. 10. Oznaczenie linii rozgraniczenia wzdłuż charakterystycznych rubieży terenowych: a/ rzeki, b/ toru kolejowego, c/ autostrady

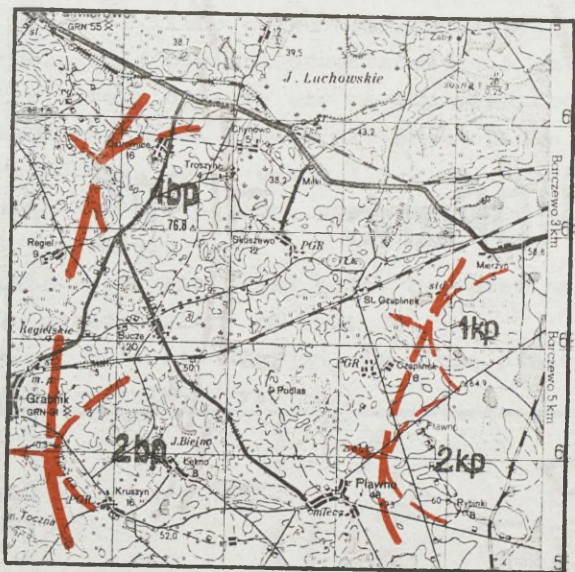
Rys. 11. Pas działania frontu oznaczony liniami rozgraniczenia

Rubieże określone przez przełożonego do opanowania w zadaniu bojowym /bliższym, następnym, dnia lub dalszym/ należy rysować linią pogrubioną. Rubieże zadań armii mogą mieć grubość do 3 mm, dywizji do 2 mm, pułku - 1 mm.

Rys. 12. Oznaczenie styków w ugrupowaniu nieprzyjaciela z zachowaniem proporcji rozmiarów znaków

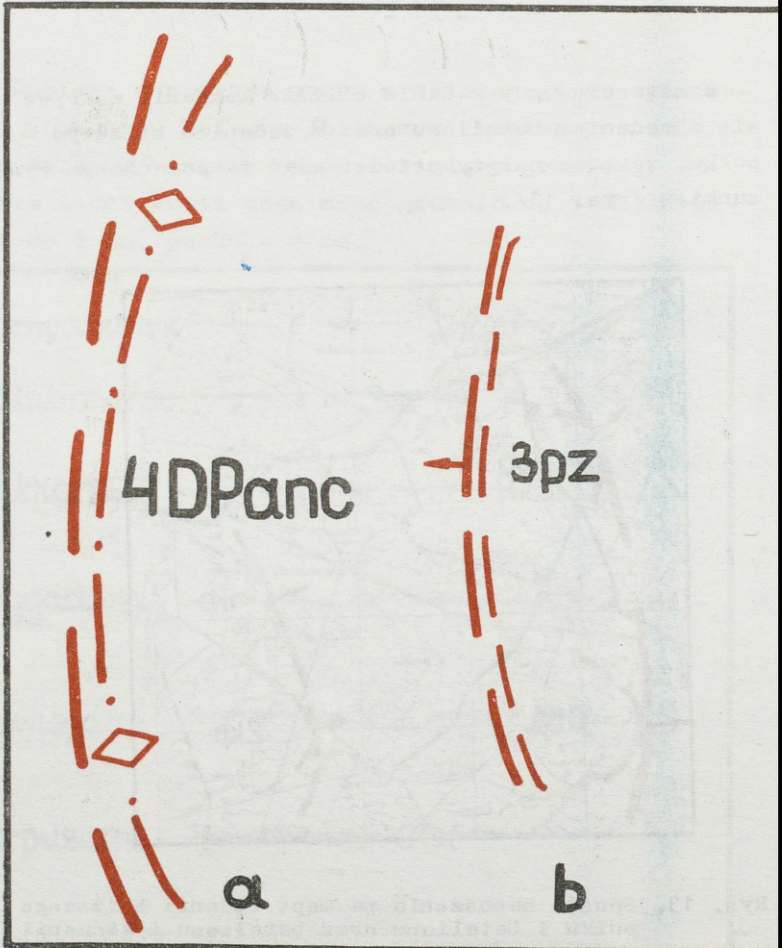
W natarciu, gdy zadanie bliższe kompanii pokrywa się z zadaniem batalionu oraz z zadaniem bliższym pułku, wówczas należy przedstawiać to połączonym rysunkiem /rys. 13/.

Rys. 13. Sposób nanoszenia na mapę zadania bliższego pułku i batalionu oraz batalionu i kompanii

Jeśli zadanie bliższe dywizji pokrywa się z następnym zadaniem pułku, możemy to również przedstawić rysunkiem połączonym /rys. 14/.

Rubieże zadań planowane dla związków taktycznych na poszczególne dni operacji opisuje się dużymi li-

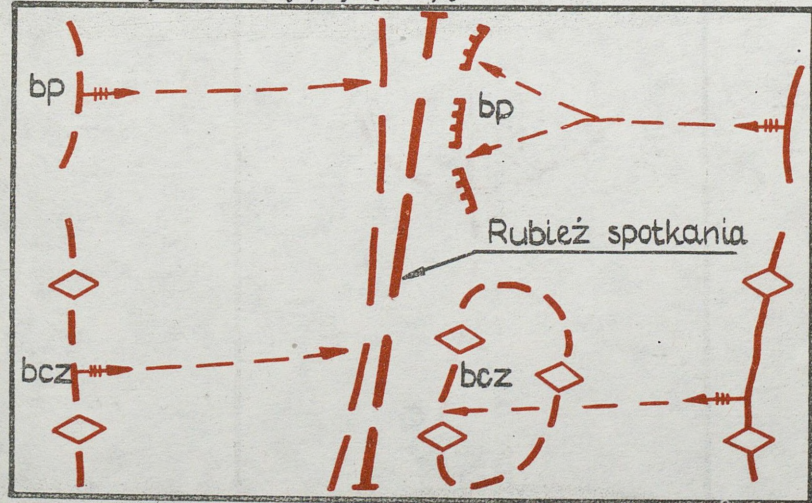
Rys. 14. Sposób nanoszenia na mapę: a/ zadania dnia dywizji pancerniej na rubieży zadania bliższego armii; b/ zadania następnego pułku gdy głębokość pokrywa się z zadaniem bliższym dywizji

terami np. D, D2, D3 itd. Na mapie z decyzją dowódcy armii do operacji zaczepnej przy rubieży zadania bliższego i dalszego opisuje się poza pasem działania wskaźniki rozmachu operacji, takie jak: szerokość pasa /w km/, głębokość zadania /w km/, czas jego realizacji /w dobach/, średnie tempo /w km na dobę/. Wysokość liter opisu rozmachu operacji oraz nazw tabelek nie powinna przekraczać 1,5 cm.

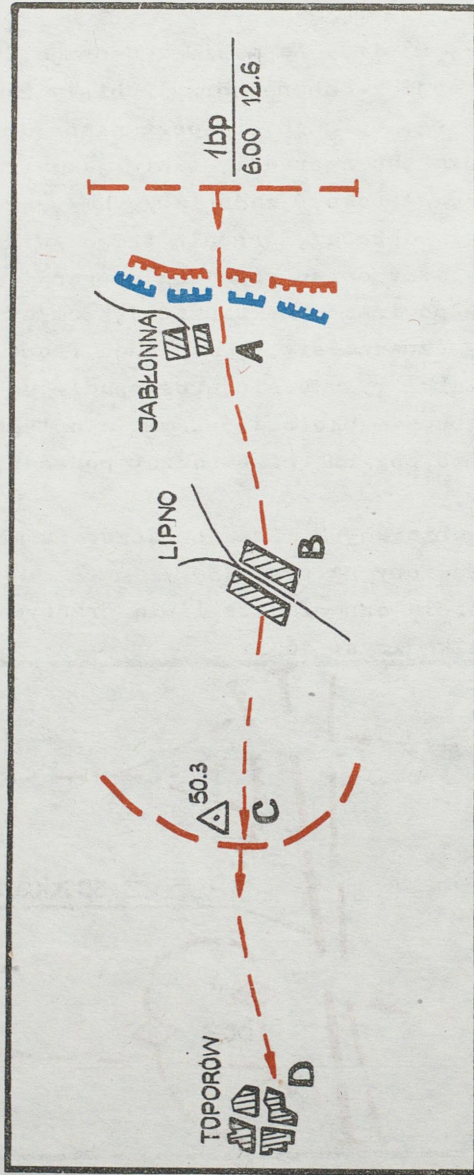
Rubież obrony oznacza się na mapie od frontu linią z ząbkami. Ząbki rysuje się prostopadłe do linii. Wysokość ząbków - około 1,5-2 mm, a odległość między ząbkami nie powinna przekraczać podwójnej wysokości ząbków.

Rubież spotkania wojsk można oznaczać na mapie w sposób przedstawiony na rys. 15.

Kierunek natarcia oznacza się linią przerywaną zakończoną strzałką /rys. 16/.

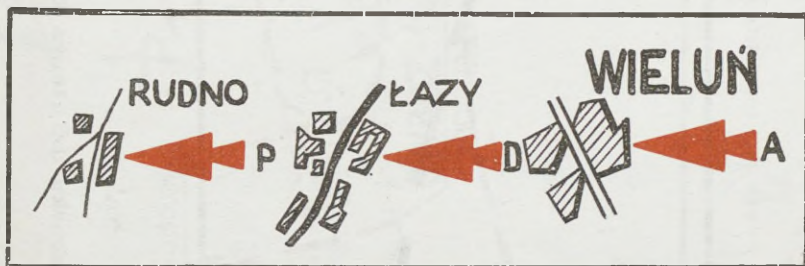
Rys. 15. Oznaczenie na mapie rubieży spotkania własnych wojsk

Rys. 16. Sposób rysowania na mapie kierunku natarcia
1 batalionu piechoty

Kierunek głównego uderzenia określa się na całą głębokość zadania bojowego. Przedstawia się go za pomocą grotu podwójnej strzałki jednakowej wielkości dodając literę: P - pułku, D - dywizji, A - armii.

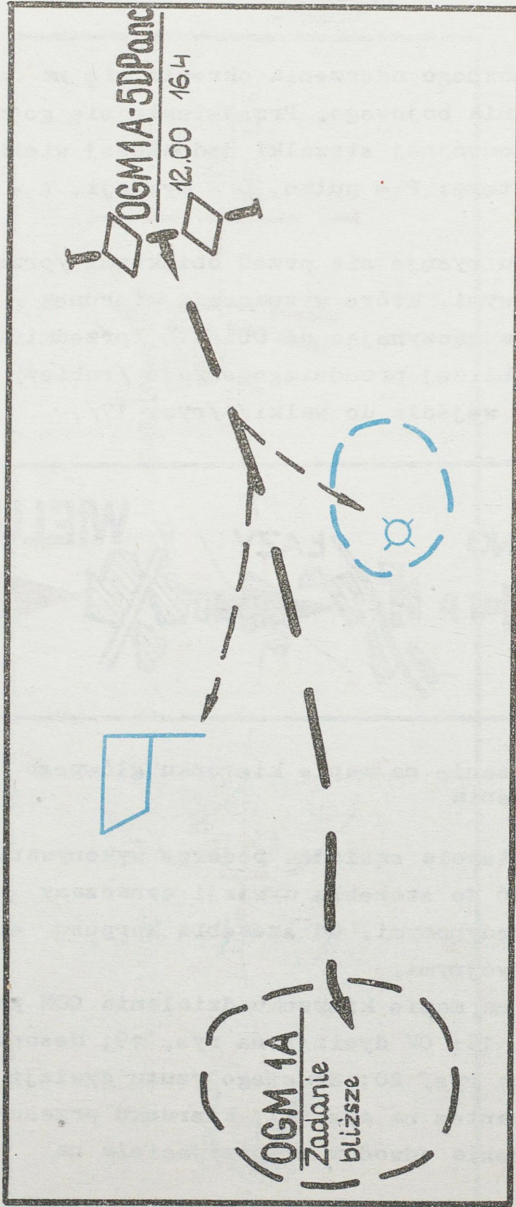
Ostrza grotu rysuje się przed obiektami /przedmiotami terenowymi, które wyznaczają kierunek głównego uderzenia zaczynając od obiektu /przedmiotu/ położonego najbliżej przedniego skraju /rubieży ataku, rubieży wejścia do walki/ /rys. 17/.

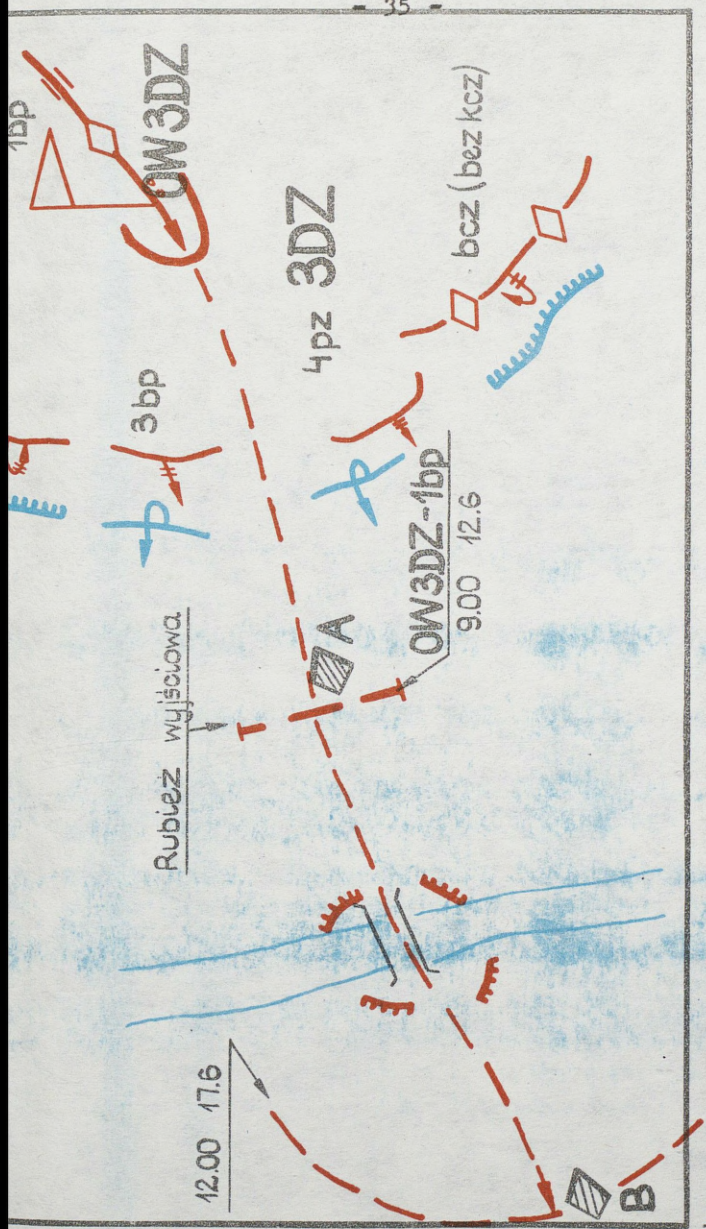
Rys. 17. Oznaczenie na mapie kierunku głównego uderzenia

Kierunek natarcia sąsiadów podczas wykonywania kolejnych zadań do szczybla dywizji oznaczamy strzałkami pojedynczymi. Od szczybla korpusu - strzałkami podwójnymi.

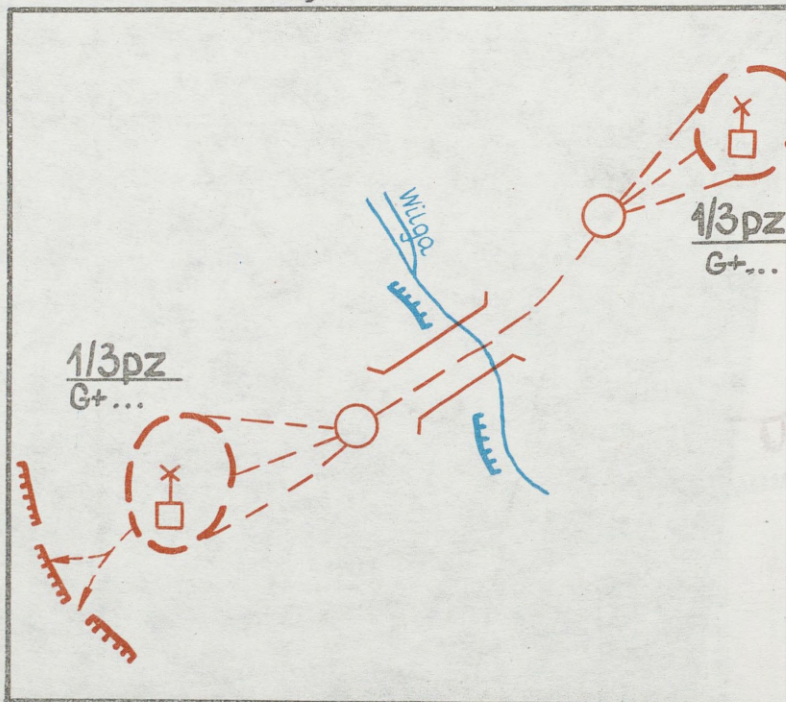
Oznaczenie na mapie kierunku działania OGM pokazano na rys. 18; OW dywizji na rys. 19; desantu powietrznego na rys. 20; drugiego rzutu dywizji do walki z desantem na rys. 21; kierunku przesunięcia i uderzenia odwodów nieprzyjaciela na rys. 22.

Rys. 18. Oznaczenie kierunku działania OGM na mapie decyzji dowódcy armii

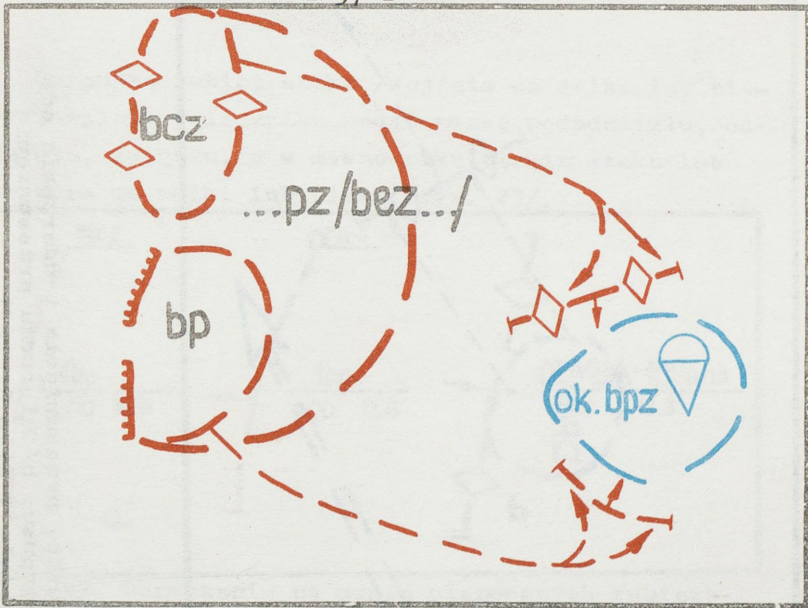

Rys. 19. Przedstawienie o kierunku działania OW dywizji

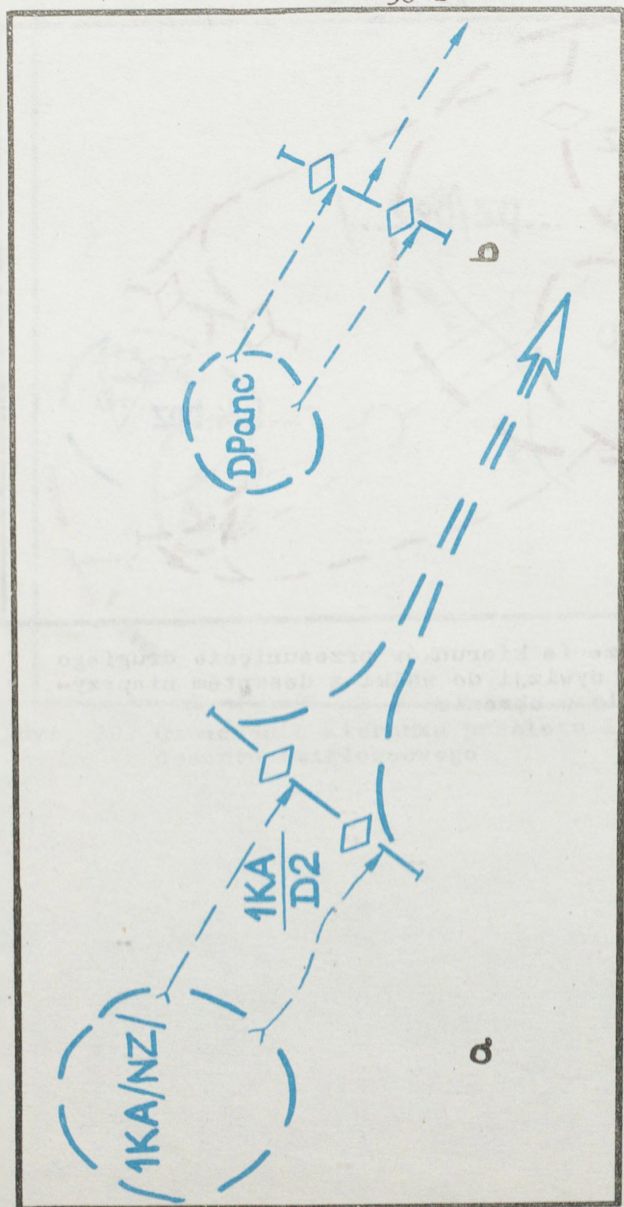

Rys. 20. Oznaczenie kierunku przelotu i działania desantu śmigłowego

+

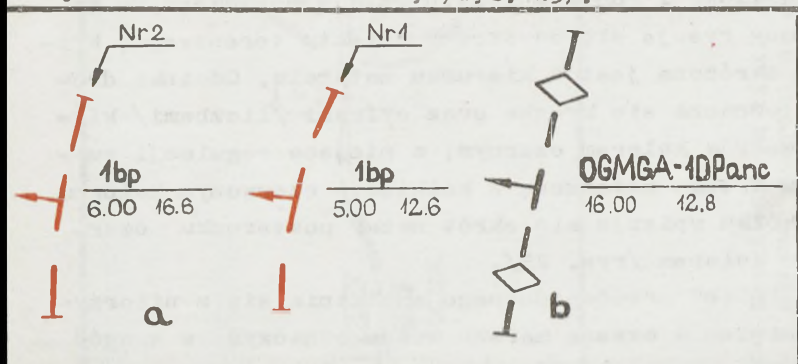

Rys. 21. Oznaczenie kierunków przesunięcia drugiego rzutu dywizji do walki z desantem nieprzyjaciela w obronie

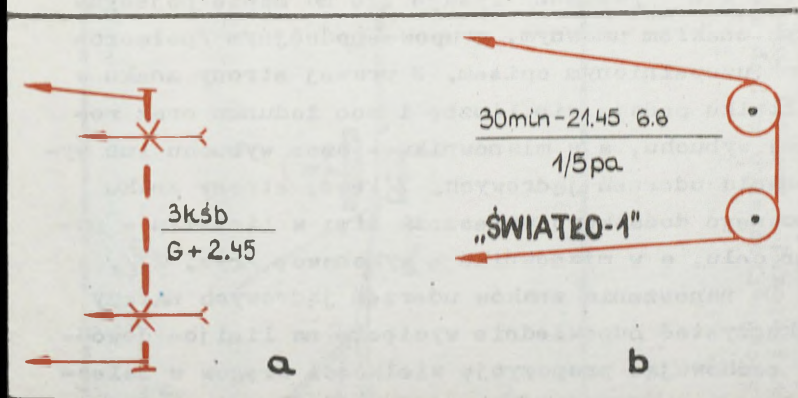

Rys. 22. Oznaczenie na mapie: a/ kierunków przesunięcia i uderzenia od-
wodu nieprzyjaciela w sile korpusu; b/ kierunku przesunięcia
i uderzenia odwodu nieprzyjaciela w sile dywizji

Opisując rubież ataku /wejścia do walki lub bitwy/, należy w liczniku podać nazwę pododdziału, oddziału, związku, a w mianowniku termin ataku lub wejścia do walki lub bitwy /rys. 23/.

Rys. 23. Oznaczenie na mapie planowanych rubieży dla: a/ drugiego rzutu pułku; b/ operacyjnej grupy manewrowej armii

Rys. 24. Oznaczenie na mapie: a/ rubieży ogniowej i sektora ostrzału pododdziału śmigłowców bojowych z oznaczeniem czasu wykonania uderzenia; b/ rubieży rozpoczęcia oświetlenia z oznaczeniem czasu trwania oświetlenia, rozpoczęcia oświetlenia, sygnału otwarcia ognia

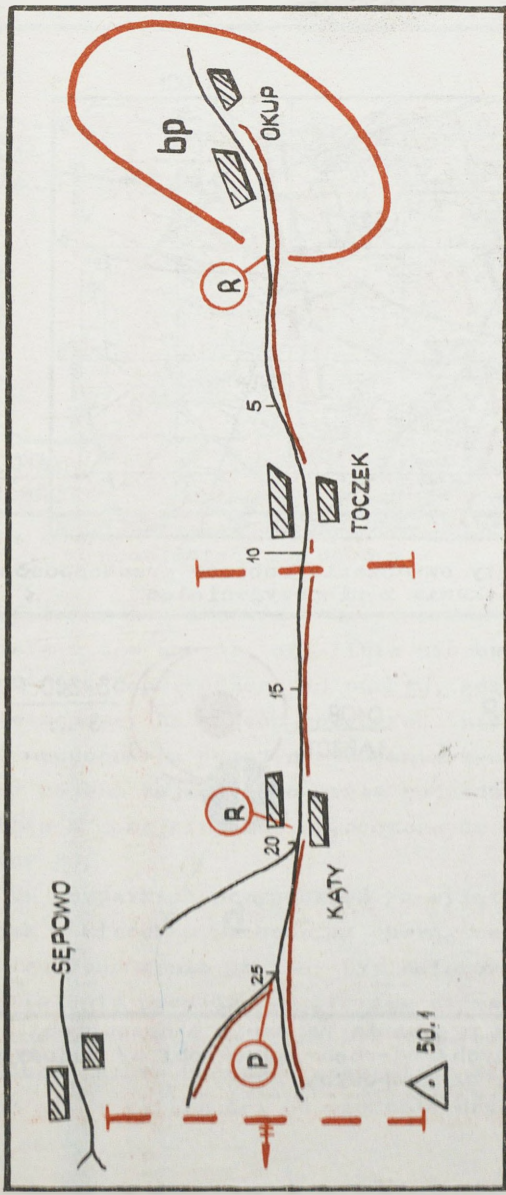
Jeśli natarcie organizuje się z marszu, wówczas przed rubieżą ataku rysuje się rubieże rozwinięcia w poszczególne kolumny oraz linię wyjściową. Linię wyjściową i rubieże rozwinięcia w poszczególne kolumny rysuje się od strony obiektu terenowego, która zwrócona jest w kierunku natarcia. Odcinki drogi oznacza się kreską oraz cyframi /liczbami/ kilometrów kolorem czarnym, a miejsca regulacji ruchu kreską połączoną z kółkiem - czerwonym kolorem. W kółku wpisuje się skrót nazwy posterunku czarnym kolorem /rys. 25/.

Rubież prawdopodobnego spotkania się z nieprzyjacielem w czasie marszu można oznaczyć w sposób pokazany na rys. 26.

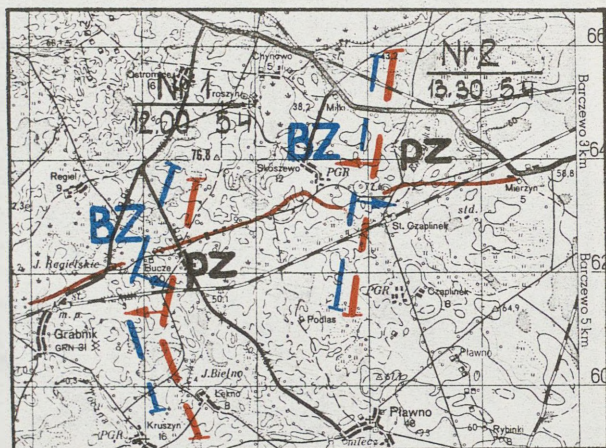
Planowane uderzenie jądrowe /własne/ rysuje się na mapie pojedynczym znakiem umownym, grupowe-podwójnym /połączonym/ uzupełnionym opisem. Z prawej strony znaku w liczniku podaje się liczbę i moc ładunku oraz rodzaj wybuchu, a w mianowniku - czas wybuchu lub wykonania uderzeń jądrowych. Z lewej strony znaku umownego dodatkowo umieszcza się: w liczniku - numer celu, a w mianowniku - wykonawcę /rys. 27/.

Do nanoszenia znaków uderzeń jądrowych należy wykorzystać odpowiednie wycięcie na linii dowódcy zachowując propozycję wielkości kręgów w zależności od środka przenoszenia /rys. 27/.

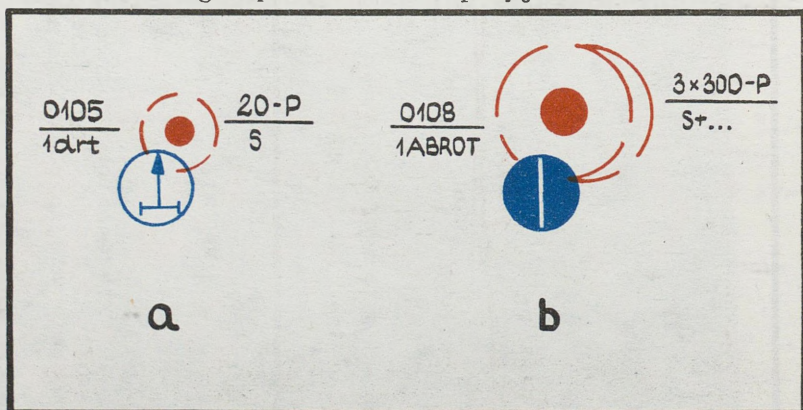
W obronie planowane uderzenia jądrowe na podchodzące odwody nieprzyjaciela rysuje się na kierunkach /drogach/ ich podejścia /rys. 28/.

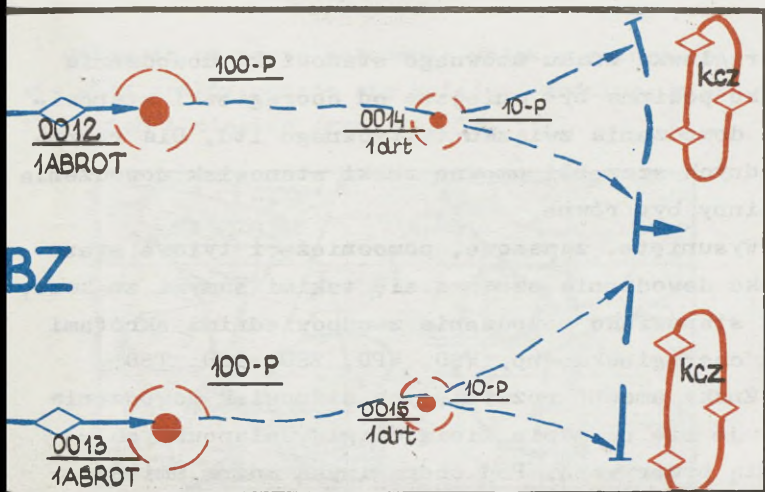
Rys. 25. Sposób rysowania na mapie odcinków drogi marszu linii /punktu/ wyjściowej i rubieży rozwinięcia w kolumny kompanijne oraz znaczenia miejsc regulacji ruchu

Rys. 26. Warianty oznaczania rubieży prawdopodobnego spotkania z nieprzyjacielem

Rys. 27. Sposób rysowania na mapie planowanych /własnych/ uderzeń jądrowych: a/ pojedynczych; b/ grupowych

Rys. 28. Oznaczenie własnych uderzeń jądrowych na podejściach do obrony

Stanowiska dowodzenia rysuje się w ten sposób, aby linia pionowa znaku umownego była doprowadzona do punktu, gdzie jest ono umieszczone. Na mapach roboczych informacja ta może być uzupełniona przez narysowanie zewnętrznej granicy rejonu zajmowanego przez pododdziały zabezpieczenia i specjalne lub wyznaczone do pozorowania pracy SD.

We wszystkich przypadkach /z wyjątkiem działania wojsk w kierunku wschodnim/ chorągiewki znaków stanowisk dowodzenia powinny być skierowane w prawo. W działaniu prowadzonym frontem na wschód chorągiewka znaku umownego powinna być skierowana w lewo. Wielkość znaku umownego stanowiska dowodzenia przyjmuje się w zależności od szczebla dowodzenia, np.

chorągiewka znaku umownego stanowiska dowodzenia pułku powinna być mniejsza od chorągiewki stanowiska dowodzenia związku taktycznego itd. Dla równorzędnych szczebli umowne znaki stanowisk dowodzenia powinny być równe.

Wysunięte, zapasowe, pomocnicze i tyłowe stanowisko dowodzenia oznacza się takimi samymi znakami, jak stanowisko dowodzenia z odpowiednimi skrótami pod chorągiewką, np. WSD, WPD, ZSD, PSD, TSD.

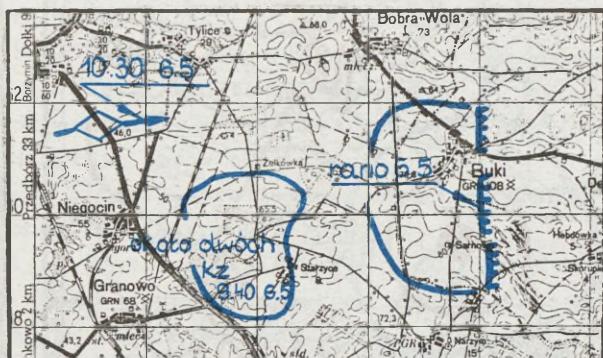
Znaki umowne rozwiniętych stanowisk dowodzenia rysuje się na mapie linią ciągłą, planowanych - linią przerywaną. Pod chorągiewką można umieścić termin ich rozwinięcia, względnie czas działania.

3.6. Nanoszenie informacji sytuacyjnych w dynamice działań

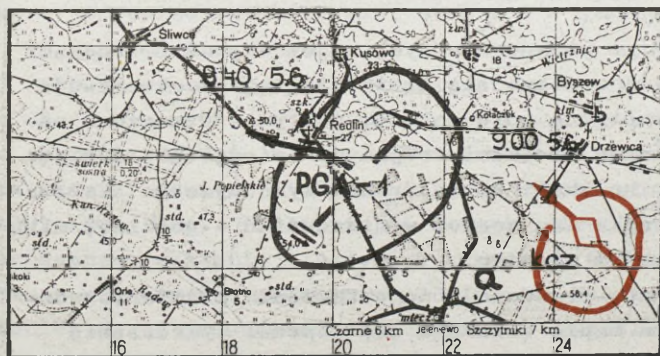
Wiadomości o sytuacji sugeruje się przede wszystkim według ich ważności, a następnie nanosi się je za pomocą odpowiednich znaków taktycznych. Do informacji takich można zaliczyć: dane o działaniu nieprzyjaciela i wojsk własnych w różnych okresach walki, dane o sytuacji promieniotwórczej i ewentualnych zmianach w terenie.

Informacje o działaniu nieprzyjaciela i wojsk własnych oznacza się na mapie w formie kolejnych położzeń bojowych wojsk o określonej godzinie - za pomocą umownych znaków taktycznych i opisów objaśniających umieszczonych poza pasem działalności lub w legendzie.

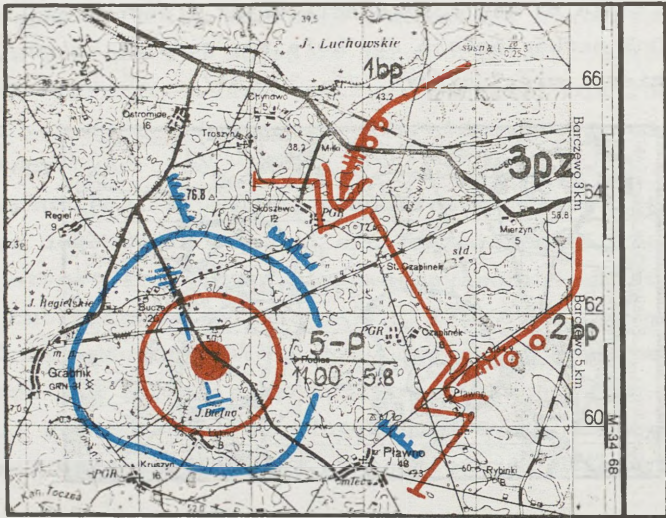
Opisując na mapie położenie wojsk w różnym czasie obok znaków podaje się kolejno: godzinę, minutę, dzień i miesiąc /rys. 29, 30, 31/.

Rys. 29. Opis czasu działania pododdziałów nieprzyjaciela

Rys. 30. Oznaczenie na mapie czasu wychodzenia z rejonu SO - a/; b/ rejonu ześrodkowania

Rys. 31. Opisywanie położenia pułku na rubieży bezpieczeństwa podczas wykonania uderzenia jądrowego

Granice prawdopodobnych rejonów skażeń środkami trującymi oznacza się linią ciągłą i zacieniowuje się wewnętrzne pole kolorem żółtym. Zaznaczone rejonu skażeń środkami trującymi opisuje się podając w liczniku skrót nazwy środka wykonującego skażenie oraz środka trującego, w mianowniku - godzinę, minuty, dzień i miesiąc.

Granice prawdopodobnego skażenia promieniotwórczego na mapie zaznacza się poprzez wykreślenie strefy w rejonie wybuchu i na śladzie obłoku. Najpierw zaznaczamy na mapie środek /punkt zerowy/ wy-

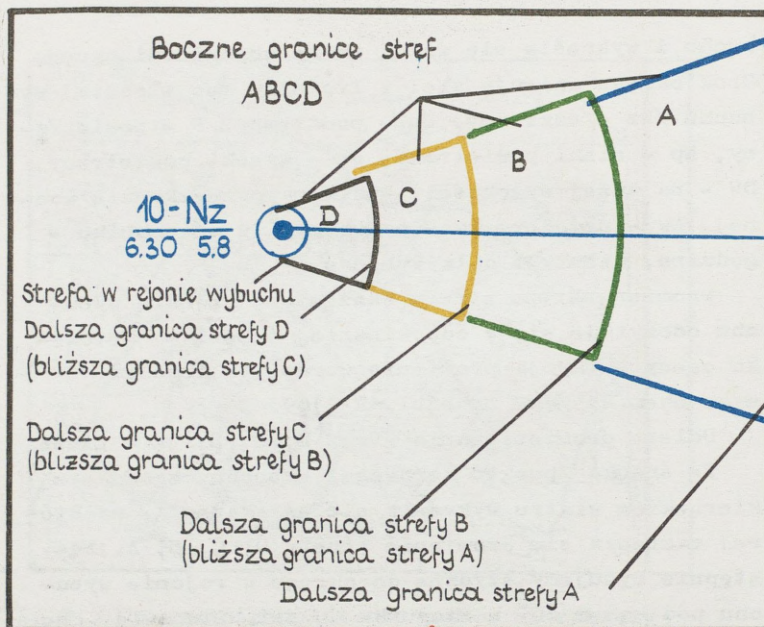
buchu i wykreśla się wokół niego odpowiedni okrąg. Obok okręgu wpisuje się: w liczniku moc i rodzaj wybuchu /Nz - naziemny, Pz - podziemny, P - powietrzny, Np - niski powietrzny, WP - wysoki powietrzny, DW - na dużej wysokości, Npw - na przeszkodzie wodnej, Nw - nawodny, Pw - podwodny/, w mianowniku - godzina, minuty i data wybuchu.

Promień okręgu strefy skażenia w rejonie wybuchu odczytuje się w odpowiedniej tabeli - "Metodyka oceny sytuacji promieniotwórczej w terenie" syg. chem. 245/74, nr bibl. R/2169.

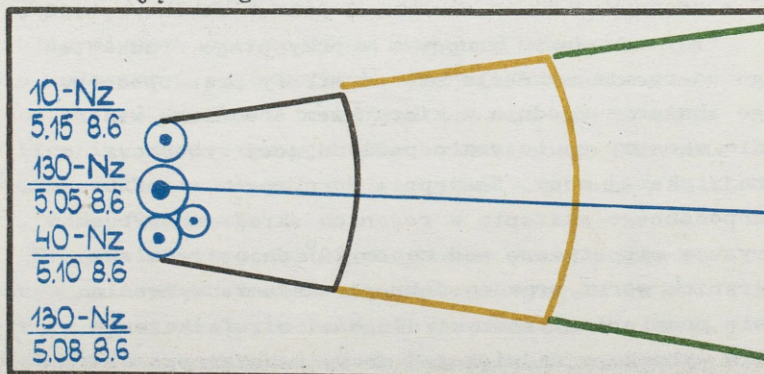
Dalsze promieniowania stref D, C, B i A - tamże.

Ze środka /punktu zerowego/ wybuchu, zgodnie z kierunkiem wiatru wykreśla się oś skażenia, na której zaznacza się promienie strefy D, C, B, A. Następnie rysujemy styczne do okręgu w rejonie wybuchu pod kątem 20° w stosunku do osi. Stanowią one boczna granicę stref. Zewnętrzne granice stref rysujemy odpowiednimi kolorami: strefy D - czarnym, C - brązowym, B - zielonym, A - niebieskim /rys. 32/.

Przy uderzeniu grupowym z przyjętego środka tego uderzenia wykreśla się oś strefy prawdopodobnego skażenia zgodnie z kierunkiem średniego wiatru dla warstwy powietrza odpowiadającej wybuchowi o największej mocy. Następnie do okręgów stref prawdopodobnego skażenia w rejonach skrajnych wybuchów rysuje się styczne pod kątem 20° do osi. Dalsze granice stref prawdopodobnego skażenia wykreśla się promieniami równymi długości stref skażenia dla wybuchu o największej mocy, wchodzącego w skład uderzenia grupowego /rys. 33/.

Rys. 32. Sposób rysowania stref prawdopodobnego skażenia podczas pojedynczego wybuchu jądrowego

Rys. 33. Sposób rysowania stref prawdopodobnego skażenia podczas grupowego wybuchu jądrowego

3.7. Uwypuklanie umownych znaków taktycznych

Uwypuklanie umownych znaków taktycznych na mapie dokonuje się poprzez: podcieniowanie tym samym kolorem, którym są narysowane, pogrubienie linii znaku, podkolorowanie innym kolorem lub oznakowaniem, np. kreskowanie, kropkowanie itp.

Podcieniowuje się między innymi linię rozgraniczenia i prawdopodobne styki w ugrupowaniu nieprzyjaciela, rozmieszczenie wojsk w rejonie ześrodkowania /wyjściowym/ lub położenie wyjściowe wojsk z chwilą otrzymania zadania bojowego, przewidywane ugrupowanie nieprzyjaciela na całą głębokość zadania własnego i sąsiadów, ugrupowanie wojsk własnych w obronie.

Pogrubia się znaki umowne oznaczające rejony ześrodkowania /odpoczynków/, rubieże nakazane przez przełożonego do opanowania w kolejnych zadaniach, rubieże zadań sąsiadów, przedni skraj obrony lub bronione pozycje /rubieże/, linię /punkt/ wyjściową i wyrównania. Grubość linii znaku dostosowuje się do szczebla dowodzenia.

Podkolorowuje się podjętą decyzję do określonych działań bojowych /operacji/, położenie wojsk własnych /sąsiadów/ i nieprzyjaciela na określoną godzinę /w czasie walki/ oraz planowane /wykonane/ uderzenia jądrowe.

Na szczeblu pododdziału decyzję dowódcy podkolo-

rowuje się jednym kolorem na całą głębokość zadania.

Na pozostałych szczeblach dowodzenia podjętą decyzję oraz planowane uderzenia jądrowe uwypukla się kolorami kontrastowymi. Na szczeblu oddziału i ZT rubieże ataku pierwszego rzutu i wyprowadzone do nich kierunki natarcia do rubieży ich zadania bliższego podkolorowuje się kolorem c z e r w o n y m.

Rubieże zadania bliższego i wyprowadzone od nich kierunki natarcia - ż ó ł t y m. Zadania następne i wyprowadzone od nich kierunki natarcia - z i e l o n y m.

Na szczeblu związku operacyjnego zadania związków taktycznych w pierwszym dniu operacji uwypukla się kolorem c z e r w o n y m, rubieże pierwszego dnia i wyprowadzone od nich kierunki natarcia do rubieży drugiego dnia operacji - ż ó ł t y m, a następne kolorem z i e l o n y m, f i o l e t o w y m.

Możliwe położenie wojsk armii na rubieży zadania bliższego armii oraz kierunku natarcia na głębokość zadania dalszego uwypukla się kolorem p o m a r a Ń c z o w y m.

Rubieże wejścia do walki drugiego rzutu lub odwodu, a także wyznaczone dla nich zadania podkolorowuje się tymi samymi kolorami, jakimi zaznaczono działanie wojsk pierwszego rzutu przechodzących do realizacji kolejnego zadania.

Podczas prowadzenia działań bojowych położenie

wojsk własnych i nieprzyjaciela na określonej godzinie wypukła się na przemian tym samym kolorem lub jednakowym oznakowaniem np. kreskami, kropkami itp.

Wypuklenia planowanych uderzeń jądrowych dokonuje się przez podkolorowywanie znaku umownego /wewnątrz/ kolorem w zależności od środka przenoszenia broni jądrowej. Na przykład uderzenia jądrowe wykonywane przez drt - pomarańczowym, BROT - brązowym, lotnictwo - zielonym.

Elementy ugrupowania bojowego /operacyjnego/, które po uderzeniach jądrowych nieprzyjaciela zachowały zdolność bojową podkolorowuje się kolorem czerwonym; zachowały częściową zdolność bojową - zielonym; utraciły zdolność bojową - żółtym.

Umowne znaki przedstawiające rejony ześrodkowania, rejony stanowisk ogniowych artylerii i inne większe konturowe znaki rysowane linią zamkniętą podcieniowuje się lub podkolorowuje się - wzdłuż wewnętrznej linii znaku. Pozostałe znaki taktyczne podcieniowuje się i podkolorowuje się od zewnętrznej strony znaku umownego.

Zadania sąsiadów wypukła się naturalnym kolorem.

4. OPISYWANIE DOKUMENTÓW BOJOWYCH WYKONYWANYCH NA MAPIE

Na mapie - oprócz zaznaczenia informacji graficznych - umieszcza się: tytuł /nagłówek/ dokumentu, klauzulę tajności i numer egzemplarza, podpisy osób funkcyjnych oraz dane wykonawcze /rys. 34/.

T y t u ł d o k u m e n t u sporządzonego na mapie umieszcza się w górnej części mapy /pośrodku/ i opisuje się wielkimi literami. Wielkość liter nazwy dokumentu nie powinna przekraczać na szczeblu armii /frontu/ w pierwszej linii 5 cm, drugiej - 3 cm, na szczeblu dywizji w pierwszej linii - 4 cm, drugiej - 3 cm. Przystępując do wykonywania nagłówka należy w pierwszej kolejności wykreślić ołówkiem zwykłym /i za pomocą linijki/ kontury liter, a następnie zamalować ich powierzchnię pisakiem lub tuszem. Poszczególne litery /liczby i cyfry/ powinny mieć jednakową grubość, którą dobiera się proporcjonalnie do wysokości liter. Poszczególne litery i cyfry w wyrazie należy pisać oddzielnie.

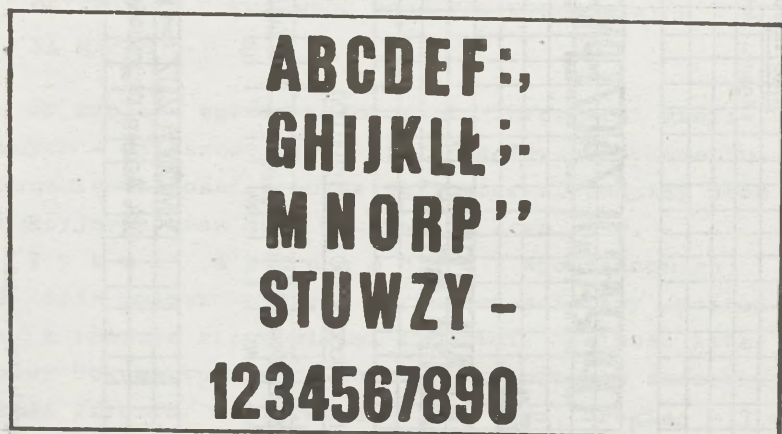
W celu szybkiego opisania mapy można stosować pismo blokowe /rys. 35/.

K l a u z u l ę t a j n o ś c i umieszcza się w prawym górnym rogu mapy. Opis klauzuli tajności podkreśla się linią ciągłą, pod którą umieszcza się numer egzemplarza, na przykład:

TAJNE   lub
Egz.nr ...

TAJNE
Egz.pojedynczy

Rys. 35. Wzór pisma blokowego najlepiej nadającego się do opisywania map

Wielkość liter w liczniku nie powinna przekraczać 1,5 cm, a w mianowniku 1 cm.

Podpisy osób funkcyjnych umieszcza się na dole mapy ze wskazaniem funkcji, stopnia, imienia i nazwiska. Stanowisko służbowe oraz nazwiska osób podpisujących i zatwierdzających należy pisać wielkimi literami, imię zaś małymi. Wysokość dużych liter w pierwszym wierszu nie powinna przekraczać 2 cm, a w drugim wierszu - 1 cm.

Dokumenty wymagające akceptacji przełożonych podlegają zatwierdzeniu. Wyraz "ZATWIERDZAM" oraz podpis osoby zatwierdzającej, datę i godzinę złożenia podpisu umieszcza się w lewym górnym rogu mapy. Wysokość liter wyrazu "ZATWIERDZAM" nie powinna przekraczać 2,5 cm.

Dane wykonawcze umieszcza się w lewym dolnym rogu mapy. Na mapach roboczych podaje się informację do kogo kieruje się dokument po wykorzystaniu go oraz kto opracował, np.:

Wykonano - a/a

Wyk. mjr K. URBAN

Na pozostałych dokumentach wykonywanych na mapach podaje się dane o liczbie wykonanych egzemplarzy oraz ich rozdziale, stopień i nazwisko wykonawcy /referenta/ technicznego i datę wykonania dokumentu oraz numer porządkowy dziennika ewidencji wykonanych dokumentów.

Do opisywania map stosuje się pisaki /flamastry/, tusz lub kalkomanie.

OPRACOWAŁ

płk dypl. Tadeusz GALECKI

ZAŁĄCZNIKI

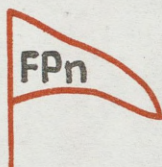
Załącznik 1

UZUPEŁNIENIA

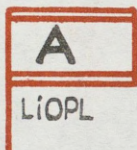
do

"ZBIORU UMOWNYCH ZNAKÓW TAKTYCZNYCH"

+

Stanowisko dowodzenia
Frontu Północnego

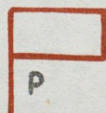
Połączone stanowisko dowodzenia
lotnictwem i obroną przeciwlotniczą
armii przy SD armii

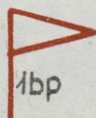
Grupa Dowodzenia Lotnictwem
przy SD DZ

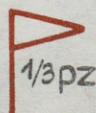
Powietrzny punkt dowodzenia /PPD/ DZ
na śmigłowcu.
Powietrzny punkt dowodzenia F i A
oznacza się odpowiednim znakiem
chorągiewki

Pozorne stanowisko dowodzenia pułku.
Pozorne SD ZO i ZT oznacza się
odpowiednim znakiem chorągiewki

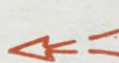

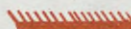
Stanowisko dowodzenia 1 batalionu
piechoty /równorzędne/ bez podania
wyższego szczebla organizacyjnego

Stanowisko dowodzenia 1 batalionu
z podaniem wyższego szczebla
organizacyjnego

 Grot strzałki, za pomocą której przedstawia się kierunek głównego uderzenia pułku /batalionu, dywizji, armii i frontu/. Litera oznacza szczebel dowodzenia

 Kierunek uderzenia zgrupowania w sile korpusu, armii, frontu wojsk własnych /nieprzyjaciela przedstawia się kolorem niebieskim/

 Odcinek przełamania /przedstawia się w skali mapy z uwzględnieniem jego głębokości i szerokości/

 Rejon zajmowany przez ZT pancerny /związek operacyjny, oddział, pododdział - oznacza się odpowiednim opisem/

 Rejon zajmowany przez wojska nieprzyjaciela bez podania przynależności organizacyjnej:
- ześrodkowania czołgów;

 - ześrodkowania transporterów;

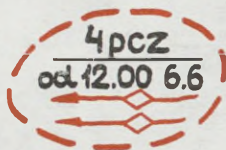
 - ześrodkowania samochodów;

 - ześrodkowania samochodów i piechoty;

 - ześrodkowania wyrzutni rakiet jądrowych;

- ześrodkowania tyłów.

Rejon wyznaczony do zajęcia przez drugi rzut dywizji podczas natarcia

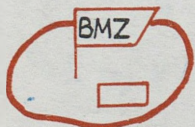
Rejon wyznaczony do wysadzenia desantu powietrznego na spadochronach

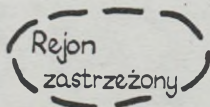
Rejon wyznaczony do wysadzenia desantu powietrznego za pomocą śmigłowców

Rejon rozmieszczenia tyłów pułku /dywizji z odpowiednim znakiem chorągiewki/

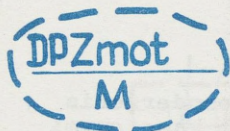
Rejon rozmieszczenia brygady materiałowego zabezpieczenia

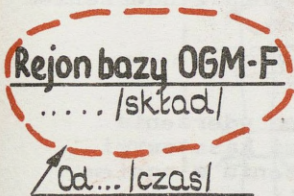
Rejon zastrzeżony

Rejon alarmowy dywizji /oddziału, pododdziału z odpowiednim skrótem/

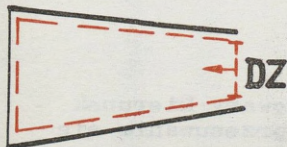
Rejon mobilizacji dywizji

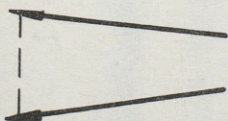
Rejon bazowy OGM frontu z podaniem składu rzutu bazowego i terminu zajęcia

Rejon ześrodkowania odwodu przeciwpancernego

Rejon kompleksowego porażenia ogniowego na okres wprowadzenia do bitwy ZT

Granice rejonu kontrprzygotowania /rejon/

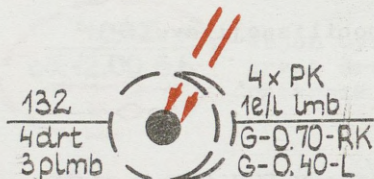

Planowane grupowe uderzenia jądrowe z podaniem liczby rakiet rodzaju wybuchu, czasu wykonania i wykonawców

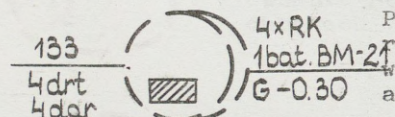

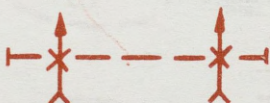
Planowane uderzenia rakieta-
tami zwykłymi typu kaseto-
wego z podaniem numeru ce-
lu, wykonawcy, liczby
i typu rakiet i czasu wy-
konania

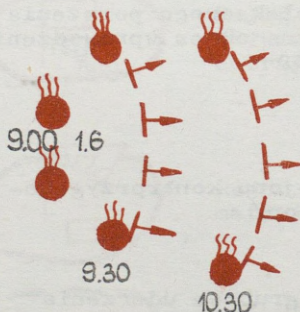
Planowane uderzenia
raketami kasetowymi
w połączeniu z uderzeniem
lotnictwa

Planowane uderzenia
raketami kasetowymi
w połączeniu z ogniem
artylerii

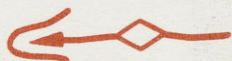

Rubież ogniowa śmigłowców
bojowych

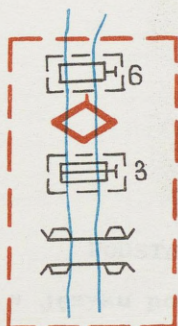

Prognozowany kierunek
i czas przesuwania się
pożaru

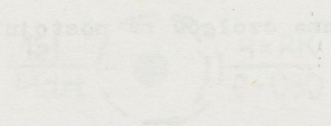

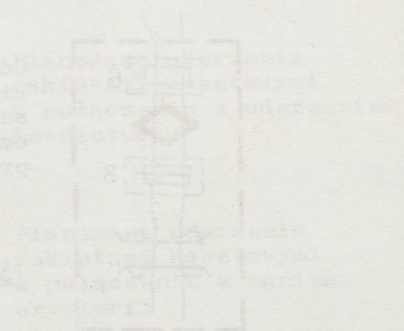
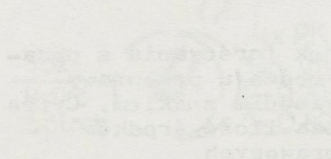
Kolumna czołgów na postoju

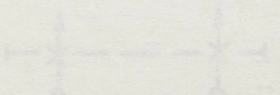
Odcinek forsowania z podaniem rodzaju przeprawy odpowiednim znakiem. Cyfra oznacza ilość środków przeprawowych

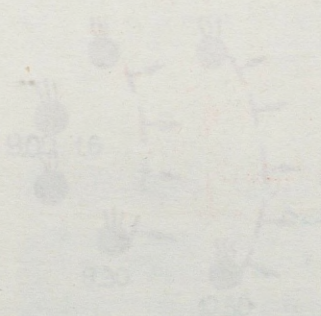
...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...

...
 ...

...
 ...
 ...

145

1. Ogólnowojskowe związki operacyjne, taktyczne, oddziały, pododdziały

I. Общевоинские объединения, соединения, части, подразделения.

Pełna nazwa w języku polskim	Skróty		Pełna nazwa w języku rosyjskim
	pol- skie	rosyj- skie	
1	2	3	4
Front	F	Ф	Фронт
Grupa armii	GA	Гр А	Группа Армии
Armia	A	A	Армия
Armia pancerna	APanc	ТА	Танковая армия
Korpus armijny	KA	ак	Армейский корпус
Korpus pancerny	KPanc	тк	Танковый корпус
Dywizja zmechanizowana	DZ	мсд	Мотострелковая дивизия
Pułk zmechanizowany	pz	мсп	Мотострелковый полк
Batalion piechoty	bp	мсб	Мотострелковый батальон
Kompania piechoty	kp	мспр	Мотострелковая рота
Batalion czołgów	bcz	тб	Танковый батальон

	2	3	4
pułk czołgów	pcz	ТП	Танковый полк
kompania czołgów	kcz	ТР	Танковая рота
dywizja pancerna	DPanc	ТД	Танковая дивизия
pułk czołgów	pcz	ТП	Танковый полк
dywizja pancerna NATO/	DPanc	брТД	Бронетанковая дивизия /США, ФРГ/
brigada pancerna	BPanc	брТбр	Бронетанковая бригада
dywizja zmechanizowana /NATO/	DZ	мД	Механизированная дивизия /НАТО/
brigada zmechanizowana	BZ	мбр	Механизированная бригада
batalion zmechanizowany	bz	мб	Механизированный батальон
kompania zmechanizowana	kz	мр	Механизированная рота
dywizja zmechanizowana /NZ/	DZ	мцД	Мотопехотная дивизия /ФРГ/
brigada zmechanizowana	BZ	мпбр	Мотопехотная бригада
batalion zmechanizowany	bz	мпб	Мотопехотный батальон
kompania zmechanizowana	kz	мпр	Мотопехотная рота

1	2	3	4
Dywizja zmotoryzowana	DZmot	мотд	Моторизованная дивизия
Brygada zmotoryzowana	BZmot	мотбр	Моторизованная бригада
Batalion zmotoryzowany	brzmot	мотб	Моторизованный батальон
Kompania zmotoryzowana	kprzmot	мотр	Моторизованная рота
Dywizja piechoty	DP	пд	Пехотная дивизия
Brygada piechoty	BP	пбр	Пехотная бригада
Batalion piechoty	bp	пб	Пехотный батальон
Kompania piechoty	kp	пр	Пехотная рота
Dywizja powietrzno-desantowa	DPD	вдд	Воздушно-десантная дивизия
Brygada powietrzno-desantowa	BPD	вдбр	Воздушно-десантная бригада
Batalion desantowy	bd	дб	Десантный батальон
Kompania desantowa	kd	др	Десантная рота
Dywizja desantowa	DD	дмп	Дивизия морской пехоты
Batalion desantowy	bd	бмп	Батальон морской пехоты

1	2	3	4
dywizja piechoty górskiej	DPG	гсд	Горно-стрелковая дивизия
brigada piechoty górskiej	BPG	гсбр	Горно-стрелковая бригада
pułk piechoty górskiej	PPG	гсп	Горно-стрелковый полк
batalion piechoty górskiej	BPG	гсб	Горно-стрелковый батальон
brigada Ochrony Pranicy	BOG	штбр	Пограничная бригада
pułk ochrony Pranicy	POG	штп	Пограничный полк
rozpoznawczy pułk pancerne	RPpanc	брп	Броневой - разве- дывательный полк
kompania śmigłowców wzmacnianych	KŚRPpanc	иер	Истребительно вертолетная рота

2. Wojska raketowe i artyleria

Ракетные войска и артиллерия

1	2	3	4
Armijna Brygada Rakiet Operacyjno- Taktycznych	ABROT	арбр	Армейская ракетная бригада

1	2	3	4
Dywizjon rakiet operacyjno-taktycznych	drot	рдн	Ракетный дивизион
Dywizjon rakiet taktycznych	drt	ордн	Отдельный ракетный дивизион
Armijna Polowa Techniczna Baza Rakietowa	APTBR	апртб	Армейская подвижная ракетно-техническая баз
Dywizja artylerii	DA	ад	Артиллерийская дивизия
Brygada artylerii	BA	абр	Артиллерийская бригада
Pułk artylerii	pa	ап	Артиллерийский полк
Dywizjon artylerii	da	адн	Артиллерийский дивизион
Bateria artylerii	ba	батр	Артиллерийская батарея
Armijna Brygada Artylerii Armat	АВАА	апабр	Армейская пушечная артиллерийская бригада
Ciężka Brygada Artylerii Haubic	СВАН	тгабр	Тяжелая гаубично-артиллерийская бригада
Brygada Artylerii Armat	ВАА	пабр	Пушечная артиллерийская бригада

1	2	3	4
Brygada Artylerii haubic	BAH	габр	Гаубичная артилле- рийская бригада
Dywizjon artylerii haubic	dah	гадн	Гаубичный артилле- рийский дивизион
Pułk artylerii rakietowej	par	реап	Реактивный арти- ллерийский полк
Dywizjon artylerii rakietowej	dar	редн	Ракетный дивизи- он
Bateria artylerii rakietowej	bar	ребатр	Реактивная бата- рея
Brygada Artylerii Przeciwpancernej	BAPanc	иптабр	Истребительно - противотанковая артиллерийская бригада
Armijny pułk arty- lerii przeciwpan- cernej	ара- ppanc	аиптап	Армейский истреби- тельно-противотан- ковый артиллерийс- кий полк
Dywizjon artylerii przeciwpancernej	dappanc	иптад	Истребительно- противотанковы артиллерийский дивизион
Bateria przeciw- pancerna	bppanc	иптаба -тр	Истребительно - противотанковая артиллерийская батарея

1	2	3	4
Bateria przeciwpancernych pocisków kierowanych	БРРК	батр ПТУРС	Батарея противотанковых реактивных снарядов
Dywizjon artylerii rakietowej /dywizyjny/	dar	оредн	Отдельный реактивный дивизион

3. Wojska OPL

Войска ПВО

1	2	3	4
Brygada Rakiet Przeciwlotniczych	BRPlot	зрбр	Зенитная ракетная бригада
Pułk rakiet przeciwlotniczych	prplot	зрп	Зенитный ракетный полк
Dywizjon rakiet przeciwlotniczych	drplot	зрдн	Зенитный ракетный дивизион
Bateria rakiet przeciwlotniczych	brplot	зрба-тр	Зенитная ракетная батарея
Korpus Obrony Powietrznej Kraju	KOPK	кПВО	Корпус противовоздушной обороны
Polowa Techniczna Baza Rakiet Plot	PTBRPlot	зртб	Зенитно-ракетная техническая база
Pułk artylerii przeciwlotniczej	parplot	зенап	Зенитный артиллерийский полк

1	2	3	4
Dywizjon artylerii przeciwlotniczej	daplot	зенадн	Зенитный артиллерийский дивизион
Bateria artylerii przeciwlotniczej	baplot	зембатр	Зенитная артиллерийская батарея
Pułk radiotechniczny	prt	ртп	Радиотехнический полк

4. Wojska inżynieryjne

Инженерные войска

1	2	3	4
Brygada Saperów	BSap	исбр	Инженерно-саперная бригада
Brygada Pontonowa	BPont	помбр	Понтонно-мостовая бригада
Brygada Drogowa	BD	дорбр	Дорожная бригада
Inżynieryjny pułk drogowo-mostowy	ipdm	идор-тп	Инженерно-дорожный мосто-строительный полк
Pułk pontonowy	ppont	помп	Понтонно-мостовой полк
Batalion pontonowy	bpont	помб	Понтонно-мостовой батальон
Kompania pontonowa	kpont	помр	Понтонно-мостовая рота

1	2	3	4
Pułk saperów	psap	исп	Инженерно-саперный полк
Batalion saperów	bsap	сапб	Саперный полк
Kompania saperów	ksap	сапр	Саперная рота
Batalion desantowo-przeprawowy	bdp	деспб	Десантно-переправочный батальон
Batalion inżynieryjno-drogowy	bid	идорб	Инженерно-дорожный батальон
Batalion maszyn inżynieryjnych	bmiz	ипзб	Инженерно-позиционный батальон
Batalion budowy mostów	bbm	имостб	Инженерно-мостостроительный батальон
Batalion rozminowania	brozm	образб	Инженерный батальон разграждения
Batalion maskowania	bmask	имаскб	Инженерно-маскировочный батальон
Batalion inżynieryjnej rozbudowy stanowisk dowodzenia	birSD	ибопу	Инженерный батальон оборудования пунктов управления
Batalion wydobywania i oczyszczania wody	bwio	бпв	Батальон полевого водоснабжения
Kompania rozpoznania inżynieryjnego	kriz	ипр	Инженерно-разведывательная рота

5. Wojska chemiczne

Химические войска

1	2	3	4
Brygada Chemiczna	BChem	брхз	Бригада химической защиты
Pułk chemiczny	pchem	пхз	Полк химической защиты
Batalion chemiczny	bchem	бхз	Батальон химической защиты
Kompania chemiczna	kchem	рхз	Рота химической защиты
Batalion wykrywania wybuchów jądrowych	bwwj	обскр	Отдельный батальон специального контроля
Batalion odkażania terenu	bot	обдм	Отдельный батальон дегазации местности
Batalion odkażania umundurowania	bou	бдо	Батальон дегазации обмундирования
Batalion rozpoznania skażeń	brsk	брхр	Батальон радиационной и химической разведки
Batalion zabiegów specjalnych	bzs	бсо	Батальон специальной обработки

1	2	3	4
Batalion zadymiania	bzad	бцдз	Батальон постановки дымных зарос
Batalion miotaczy ognia	bmo	ооб	Отдельный отнелательный баталон

6. Wojska łączności

Войская связи

Pułk łączności	pł	пс	Отдельный полк связи
Batalion łączności	bł	бс	Батальон связи
Kompania łączności	kł	рс	Рота связи
Batalion radiolinio-wo-kablowy	brlk	оррк-бс	Отдельный радиорелейно-кабельный баталион связи
Batalion łączności dalekosiężnej	błd	бдс	Батальон дальне связи
Batalion radiolinio-wy		ррбс	Радиорелейный батальон связи
Batalion rozpoznawczy	br	рб	Разведывательный батальон
Kompania rozpoznawcza	kr	рр	Разведывательная рота
Samodzielny batalion specjalnego przeznaczenia	sbsp	орадб он	Отдельный радиобатальон особого назначения

1	2	3	4
Samodzielny batalion radiotechniczny	sbprt	орто	Отдельный радиотехнический батальон

7. Lotnictwo

Военно-воздушные силы

1	2	3	4
Armia Lotnicza	AL	ВА	Воздушная армия
Dywizja Lotnictwa myśliwsko-Bombowego	DLMB	адиб	Авиадивизия истребителей бомбардировщиков
pułk lotnictwa myśliwsko-bombowego	plmb	апиб	Авиационный полк истребителей бомбардировщиков
Dywizja Lotnictwa myśliwskiego	DLM	иад	Истребительная авиационная дивизия
pułk lotnictwa myśliwskiego	plm	иап	Истребительный авиационный полк
Dywizja Lotnictwa Bombowego	DLB	бад	Бомбардировочная авиационная дивизия
pułk lotnictwa Bombowego	plb	бап	Бомбардировочный авиационный полк

1	2	3	4
Dywizja Lotnictwa Transportowego	DLT	таб	Транспортная авиационная дивизия
Pułk lotnictwa transportowego	plt	тап	Транспортный авиационный полк
Pułk lotnictwa rozpoznania taktycznego	plrt	оаптр	Отдельный авиационный полк тактической разведки
Pułk lotnictwa rozpoznania	plr	орап	Отдельный разведывательный авиационный полк
Pułk śmigłowców	pś	овп	Отдельный вертолетный полк
Eskadra śmigłowców	eś	еэ	Вертолетная эскадрилья
Klucz lotniczy	kl	аз	Авиационное звено
Pułk śmigłowców bojowych	pśb	овпоц	Отдельный вертолетный полк отечественной поддержки

8. Związki taktyczne, oddziały i pododdziały tyłowe

1	2	3	4
Tyłowa Baza Frontu	TBF	ФТБ	Фронтальная тыловая база
Wysunięta Baza Frontu	WBF	ФПБ	Фронтальная передовая база
Baza Szpitalna Frontu	WBF	ФГБ	Фронтальная госпитальная база
Frontowa Baza Remontowa	FBR	ФРБ	Фронтально-ремонтная база
Frontowa Polowa Techniczna Baza Rakietowa	FPTBR	ФПРТБ	Фронтальная подвижная ракетно-техническая база
Ruchoma Baza Armii	RBA	АПБ	Армейская подвижная база
Armijna Brygada Materiałowego Zabezpieczenia	ABMZ	АБРМО	Армейская бригада материального обеспечения
Armijna Baza Remontowa	ABR	АРБ	Армейская ремонтная база
Brygada Wojsk Kolejowych	BWK	ждбр	Железнодорожная бригада

1	2	3	4
Brygada Transportowa	BT	автбр	Автотранспортная бригада
Brygada Drogowo-Eksploatacyjna	BDE	дкбр	Дорожно-комендантская бригада
Brygada Rurociągów	BRur	тпбр	Трубопроводная бригада
Medyczny batalion wzmocnienia	mbw	ОМО	Отдельный медицинский отряд
Batalion przeciwepidemiczny	bpepid	ПЭО	Противоэпидемический батальон
Batalion medyczny	bm	МСБ	Медико-санитарный батальон
Batalion samochodowo-transportowy	bst	автб	Автотранспортный батальон
Batalion drogowo-eksploatacyjny	bde	дкб	Дорожно-комендантский батальон
Batalion remontowy	brem	орвб	Отдельный ремонтно-восстановительный батальон
Batalion ewakuacji sprzętu	bes	бэт	Батальон эвакуации техники
Batalion remontu uzbrojenia	bru	брв	Батальон ремонта вооружения

Wydruk. w 500 egz.

Egz. nr 1-500-Bibl.Nauk.DZS

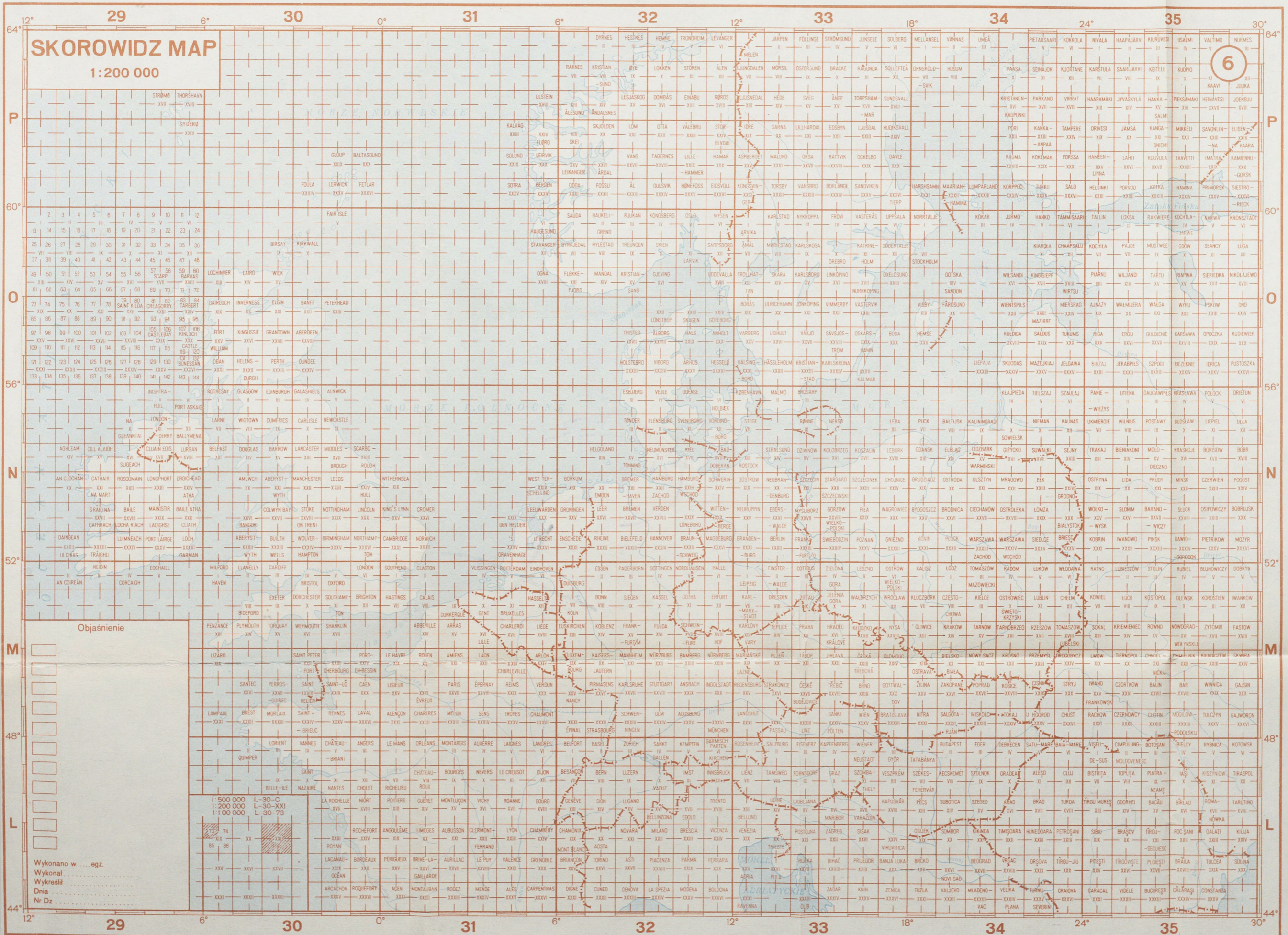
Wyk. płk Galecki

Druk. JD i KH, dn. 20.7.1984 r.

Druk. ASG WP nr pf-271/pf-979/WW

Kor. WH.

SKOROWIDZ MAP
1:200 000

6

Objasnienie

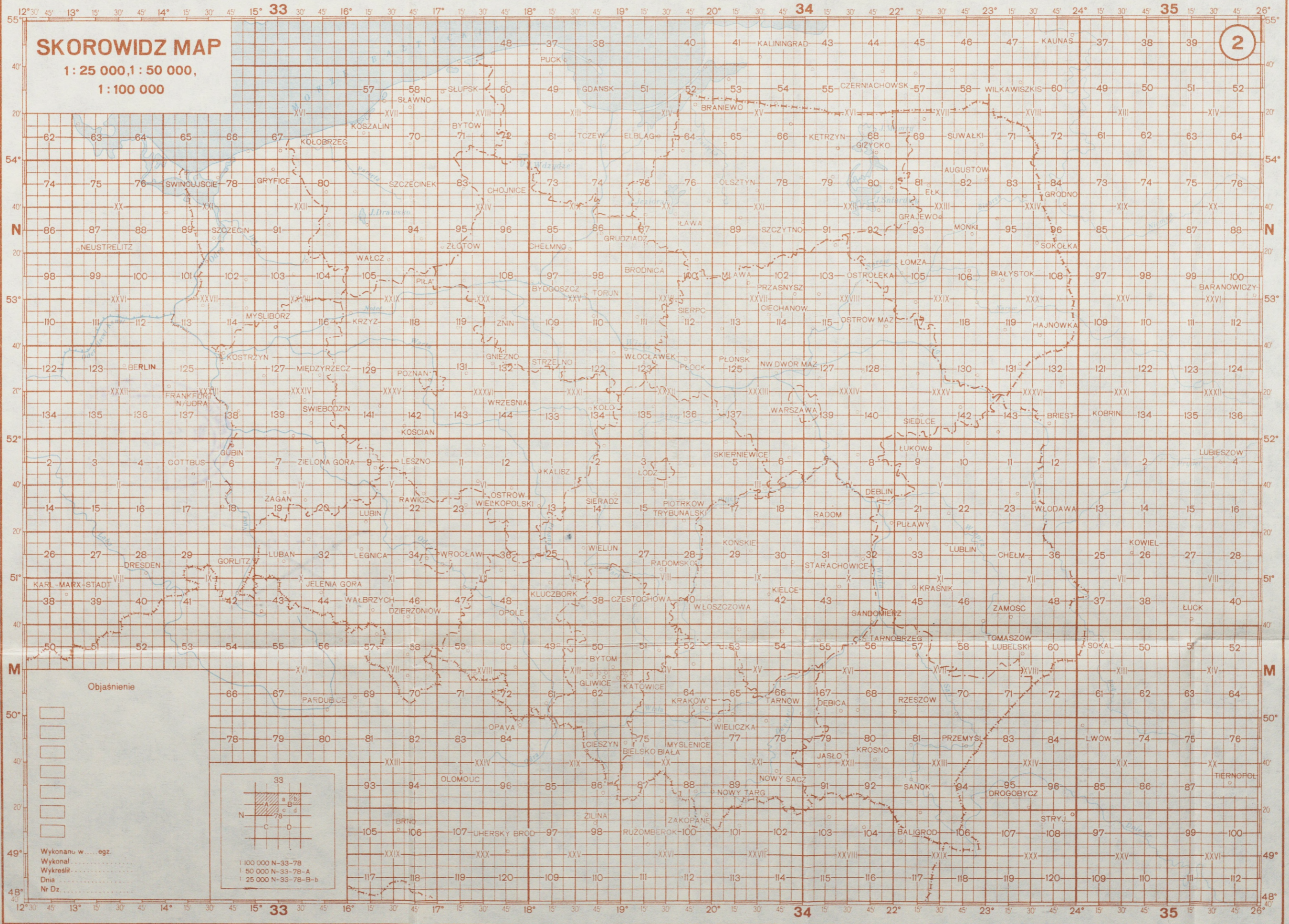
1:500 000 L-30-C
1:200 000 L-30-XXI
1:100 000 L-30-73

Wykonano w ..... egz.
Wykonal .....
Wykresili .....
Dnia .....
Nr Dz .....

SKOROWIDZ MAP

1 : 25 000, 1 : 50 000,
1 : 100 000

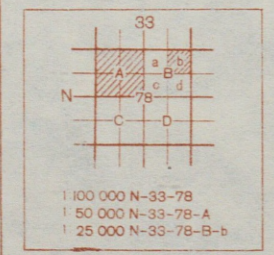
2

Objaśnienie

-
-
-
-
-
-

Wykonano w ..... egz.
Wykonał .....
Wykresilił .....
Dnia .....
Nr Dz .....

86 s.

SKOROWIDZ MAP

1:25 000 1:50 000

1:100 000

